Національний лісотехнічний університет України
(повне найменування вищого навчального закладу)
Навчально-науковий інститут комп'ютерних наук
та інформаційних технологій
(повне найменування інституту, назва факультета (відділення))
Кафедра комп'ютерних наук
(повна назва кафедри (предметної, циклової комісії))

Магістерська кваліфікаційна робота

другий (магістерський)
(рівень вищої освіти)

на тему: ***Мікросервісна архітектура для електронної комерції з використанням технологій Spring Framework та MySQL***

Виконав студент 6 курсу, групи КН-61м
спеціальності:
122 „Комп'ютерні науки”
(шифр і назва напрямку підготовки спеціальності)
Вільгельм А.М.
(прізвище та ініціали)
Керівник ***Павлюк У.В.***
(прізвище та ініціали)
Рецензент Децюк М.В.
(прізвище та ініціали)

Львів – 2025

Національний лісотехнічний університет України
(повне найменування вищого навчального закладу)

ННІ комп'ютерних наук та інформаційних технологій
Кафедра комп'ютерних наук
Рівень вищої освіти другий (магістерський)
Спеціальність 122 "Комп'ютерні науки"

ЗАТВЕРДЖУЮ:
Завідувачка кафедри КН
_____Борецька І.Б.
„10" грудня 2025 р.

З А В Д А Н Н Я

НА МАГІСТЕРСЬКУ КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Вільгельму Артуру Миколайовичу
(прізвище, ім'я, по батькові)

1.Тема роботи: ***Мікросервісна архітектура для електронної комерції з використанням технології Spring Framework та MySQL***
керівник роботи *Павлюк Уляна Володимирівна, к.е.н.*
(прізвище, ім'я, по батькові)
затверджені наказом вищого навчального закладу від *"29" квітня 2025 року, №С-288.*
2.Термін подання студентом проєкту (роботи) *10 грудня 2025 р.*
3. Вихідні дані до проєкту (роботи) *Аналіз попередніх досліджень. Огляд технологій та програмного забезпечення для реалізації технічного завдання*
4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити)
Стан проблемної області
Інформаційне забезпечення
Математичне забезпечення
Програмне забезпечення
Розроблення стартап-проєкту
Висновки
5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень)
Презентація із висвітленням ключових моментів розробки інтелектуальної системи в розрізі розділів пояснювальної записки (див. п.4).

6. Дата видачі завдання *1 травня 2025 р.*

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№, з/п	Етапи роботи	Термін виконання етапів роботи	Примітка
1.	Огляд та опрацювання літератури згідно досліджуваної теми. Збір необхідних матеріалів	01.05.25-05.06.25	виконано
2.	Проектування мікросервісної архітектури	06.05.25-12.06.25	виконано
3.	Реалізація автономних баз даних MySQL	13.05.25-25.05.25	виконано
4.	Забезпечення консистентності даних у розподіленій системі	1.06.25-15.06.25	виконано
5.	Інтеграція Spring Cloud компонентів	16.06.25-10.07.25	виконано
6.	Виконання етапу відлагодження проєкту	11.07.25-15.08.25	виконано
7.	Розробка вебінтерфейсу для візуалізації результатів	16.08.25-15.09.25	виконано
8.	Проведення тестування системи в умовах реальних даних	16.09.25-10.11.25	виконано
9.	Оформлення пояснювальної записки	11.11.25-01.12.25	виконано

Студент _____ Вільгельм А.М.
(підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник роботи _____ Павлюк У.В.
(підпис) (прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

Магістерська кваліфікаційна робота містить 50 сторінок, 30 рисунків, 7 математичних формул, 4 таблиці, 2 додатки та 20 використаних джерел. У роботі розроблено мікросервісну архітектуру для електронної комерції, зокрема 5 мікросервісів: user service, product service, order service, configuration server, api gateway. Були використані такі технології як Java 17, Spring boot 3, Spring cloud, Spring security, Spring data JPA.

У ході дослідження встановлено, що провадження мікросервісної архітектури на базі Spring та MySQL є доцільним для сучасних платформ електронної комерції. Це дозволяє досягти оптимального балансу між гнучкістю, продуктивністю та простотою супроводу програмного продукту.

Ключові слова: *Java, мікросервіс, MySQL, REST Api, Spring framework, Spring Cloud.*

ABSTRACT

The master's qualification thesis consists of 50 pages of explanatory notes, 30 figures, 7 formulas, 4 tables, 2 appendices, and 20 references.

The thesis describes the development of a microservice architecture for e-commerce, specifically five microservices: user_service, product_service, order_service, configuration_server, and api_gateway. Technologies such as Java 17, Spring Boot 3, Spring Cloud, Spring Security, and Spring Data JPA were used.

The study found that implementing a microservice architecture based on Spring and MySQL is suitable for modern e-commerce platforms. This allows us to achieve the optimal balance between flexibility, performance, and ease of software product maintenance.

Keywords: *Java, microservice, MySQL, REST Api, Spring framework, Spring Cloud.*

ТЕХНІЧНЕ ЗАВДАННЯ

Розробити та дослідити мікросервісну архітектуру для платформи електронної комерції, яка забезпечує масштабованість, відмовостійкість, безпечну обробку користувацьких даних і транзакцій, а також підтримує подальший розвиток функціоналу.

Об’єктом автоматизації обрати інформаційні процеси Інтернет-магазину: процеси реєстрації та автентифікації користувачів, управління товарами, формування та обробка замовлень, маршрутизація запитів через API-шлюз.

Система повинна реалізовувати такі мікросервіси:

— user_service – реєстрація, автентифікація користувачів, управління профілями, ролями та правами доступу (покупець, продавець, адміністратор тощо);

— product_service – додавання, редагування, видалення та перегляд товарів, перевірка наявності та базові операції з каталогом;

— order_service – формування замовлень, зберігання їхнього статусу, взаємодія із product_service для перевірки наявності товарів;

— configuration-server – централізоване зберігання конфігурацій мікросервісів;

— api-gateway – єдина точка входу для клієнтів, маршрутизація REST-запитів до відповідних сервісів.

Рекомендовані вимоги до проєкту:

— мікросерверна архітектура, патерн Database per Service (окрема база MySQL для кожного доменного сервісу);

— рекомендовані технології Java 17, Spring Boot, Spring Cloud, Spring Data JPA, Spring Security, OpenFeign, Spring Cloud Gateway, Spring Cloud Config, Consul, Redis, MySQL;

— інтерфейс взаємодії REST API, формат даних JSON;

— безпека: автентифікація на основі JWT та розмежування доступу за ролями;

— можливість незалежного масштабування окремих сервісів;

— середовище розробки IntelliJ IDEA, система збирання Maven, СУБД MySQL.

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ 7
ВСТУП 8
РОЗДІЛ 1. СТАН ПРОБЛЕМНОЇ ОБЛАСТІ 10
1.1 Аналіз сучасних підходів до розробки систем електронної комерції 10
1.2 Проблеми в розробці мікросервісних архітектур для електронної комерції 11
Висновки до розділу 11
РОЗДІЛ 2. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 12
2.1 Поняття про мікросервісну архітектуру 12
2.2 Відмінність монолітньої архітектури від мікросервісної 15
Висновки до розділу 17
РОЗДІЛ 3. МАТЕМАТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 18
3.1 Модель оптимізації розподілу навантаженнями в розподілених системах .. 18
3.2 Управління консистентністю в розподіленому середовищі 19
Висновки до розділу 21
РОЗДІЛ 4. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 22
4.1 Середовище розробки системи 22
4.2 Проєктування системи 24
Висновки до розділу 37
РОЗДІЛ 5.РОЗРОБЛЕННЯ СТАРТАП-ПРОЄКТУ 38
5.1 Опис ідеї проєкту 38
5.2 Розроблення ринкової стратегії 39
5.3 Розроблення маркетингової програми 44
Висновки до розділу 47
ВИСНОВКИ 49
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ 51
ДОДАТКИ 53
Додаток А. Лістинг коду розроблення контролеру AuthController 53
Додаток Б. Лістинг коду розроблення контролеру UserController 54

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

API – Application Programing Interface – Інтерфейс для програмування застосунків;

B2B – Business-to-Business – це бізнес-модель, коли компанії продають товари чи послуги іншим компаніям, а не кінцевим споживачам;

CRUD – Create, Read, Update, Delete – 4 основні функції управління даними;

DTO – Data Transfer Object – об’єкт передачі даних;

JWT – JSON Web Token – Json вебтокен;

HTTP – Hypetext Transfer Protocol – протокол передачі гіпертексту;

SDK – Software Development Kit – це набір інструментів, бібліотек, документації та прикладів коду, що надається розробникам для створення програм під певну платформу, спрощуючи процес розробки та інтеграції з цільовою системою.

ВСТУП

Актуальність теми. Мікросервісна архітектура стає стандартом у розробці сучасних систем для електронної комерції, адже лише вона гарантує масштабованість, стійкість до відмов та можливість швидкого оновлення функціоналу. Класичні монолітні системи часто не здатні ефективно впоратися ні з піковими навантаження, ні з жорсткими вимогами ринку щодо швидкості змін.

Об'єкт дослідження – процеси проєктування, розроблення та функціонування інформаційних систем електронної комерції на основі мікросервісної архітектури для подальшого застосування в електронній комерції.

Предмет дослідження – методи, моделі та програмні засоби побудови мікросервісних систем електронної комерції з використанням Spring Framework, механізмів міжсервісної взаємодії та реляційної бази даних MySQL.

Метою роботи є розроблення та дослідження мікросервісної архітектури платформи електронної комерції, яка забезпечить масштабованість, відмовостійкість, ефективну обробку даних і безпечну взаємодію між компонентами системи.

Для досягнення поставленої мети у роботі необхідно вирішити наступні **завдання**:

- проаналізувати сучасні підходи до побудови систем електронної комерції;
- дослідити переваги та обмеження мікросервісної архітектури порівняно із монолітною;
- розробити архітектуру системи на основі мікросервісного підходу з використанням патерну «Database per Service»;
- реалізувати основні мікросервіси платформи електронної комерції;
- дослідити математичні моделі балансування навантаження та узгодженості даних у розподілених системах;
- впровадити механізми кешування та безпеки для підвищення продуктивності й надійності системи;
- здійснити практичну апробацію розробленого програмного забезпечення;

— розробити концепцію стартап-проєкту та визначити ринкові й маркетингові аспекти його реалізації.

Наукова новизна полягає в дослідженні та практичній реалізації підходу до забезпечення узгодженості даних у мікросервісній архітектурі електронної комерції без використання двофазного коміту (2PC) шляхом застосування асинхронної міжсервісної взаємодії. У роботі також обґрунтовано доцільність використання кешування запитів на основі Redis для оптимізації доступу до даних у системі з аатономними базами MySQL, що дозволяє зменшити навантаження на основне сховище та підвищити швидкодію системи.

Практичне значення магістерської роботи полягає у можливісті використання розробленої мікросервісної архітектури як основи для створення сучасних платформ електронної комерції. Запропоновані архітектурні рішення, програмна реалізація та результати дослідження можуть бути використані у комерційних проєктах, стартапах, а також у навчальному процесі під час вивчення дисциплін, пов’язаних із розподіленими системами та вебархітектурами.

РОЗДІЛ 1. СТАН ПРОБЛЕМНОЇ ОБЛАСТІ

1.1 Аналіз сучасних підходів до розробки систем електронної комерції

Розробники які розробляють системи електронної комерції дедалі частіше віддають перевагу мікросервісній архітектурі, шукаючи баланс та гнучкістю та здатністю системи зростати. Такий підхід напряму стимулює ринок хмарних послуг. Це особливо актуально, коли йдеться про обробку трафіку в “гарячі” сезони: під час “Чорної п’ятниці” чи новорічних свят саме хмарні мікросервіси дозволяють витримати навантаження, з якими старі монолітні системи часто не справлялися.

Однієї ключових переваг мікросервісів є їхня можливість до незалежного масштабування окремих компонентів. Коли відбувається високе навантаження на сервер, мікросервіс має можливість масштабувати свій сервіс обробки платежів без необхідності масштабувати весь проєкт, як це було б монолітних архітектурах. Такий підхід оптимізує продуктивність та знижує витрати на обслуговування.

Показовим прикладом успішної трансформації є кейс європейського ритейлера Zalando[1]. У 2013 році компанія відмовилася від моноліту на користь мікросервісної архітектури. Результат виявився переконливим – оновлена система витримала навантаження “Чорної п’ятниці”, залучивши 840 тисяч нових клієнтів. Крім того, перехід позитивно вплинув на задоволеність користувачів – індекс лояльності (NPS) зріс – 2,90 до 10,91 за період з осені 2017 по осінь 2018 року. Це підтверджує, що мікросервіси здатні розширити можливості команд розробників та підвищити стабільність системи.

Попри вагомі переваги, впровадження мікросервісів супроводжується низкою технічних викликів, які вимагають ретельно планування. Однією з найгостріших проблем є забезпечення узгодженості даних. Оскільки кожен мікросервіс зазвичай оперує власною базою даних, виникають ризики дублювання інформації та проблеми з її синхронізацією. Для подолання цих труднощів доводиться

[1] Zalando Quality Engineering Journey—From Monolith to Microservices [Електронне джерело] – Доступно з: https://qeunit.com/blog/zalando-quality-engineering-journey-from-monolith-to-microservices

застосовувати складні архітектурні патерни, такі як Event sourcing або розподілені журнали транзакцій. Крім того, важливо розуміти, що мікросервіси не є універсальним рішенням. Процес проєктування та розбиття предметної області на незалежні компоненти є ресурсомістким і коштовним. Тому для багатьох проєктів економічно доцільніше розпочинати розробку з монолітної архітектури, закладаючи можливість її поступової еволюції в мікросервісну в міру зростання бізнесу.

1.2 Проблеми в розробці мікросервісних архітектур для електронної комерції

Мікросервісні архітектури щороку набирають більше попиту завдяки своїй можливості збільшувати масштабованість, гнучкість програмних систем. Але ці переваги супроводжуються певними проблемами. Найважчим аспектом є робота з даними. Через те, що кожен мікросервіс має свою окрему базу даних, гарантувати їхню постійну узгодженість набагато важче, ніж у єдиній системі [18, с.145]. Мікросервіси можуть мати й керувати власною базою даних, тому можуть виникати ситуації, наприклад, коли оновлення, яке відбувається в одному сервісі може не відразу поширюватися на інші сервіси. Наприклад, в проєкті електронної комерції сервіс, який виконує функцію платежу, реєструє платіж, а інший сервіс замовлень не може оновити свій статус замовлення – все через затримки або навіть збої у мережі.

Висновки до розділу

Розділ стан проблемної області доводить нам, що мікросервісна архітектура є важливим вибором для розробки електронної комерції, який має функцію масштабованості та гнучкості. Чудовий приклад компанії Zalando, яка успішно перейшла з монолітної архітектури до мікросервісної, - це якраз підтверджує виняткову ефективність для вирішення важливих завдань, коли відбувається навантаження у програмній системі. Проте, також мікросервісна архітектура має і свої недоліки, серед яких узгодженість даних і висока собівартість розробки.

РОЗДІЛ 2. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

2.1 Поняття про мікросервісну архітектуру

Мікросервісна архітектура – це підхід до розробки програмного забезпечення, у якому застосунок будується як сукупність невеликих автономних сервісів. Кожен із цих компонентів виконує свою окрему бізнес-функцію та може розгортатися незалежно від інших.

Сервіс інкапсулює функціональність і має можливість бути доступним також і для інших сервісів через мережу. Тобто, це передбачає розробку більш складної архітектури. Наприклад, один сервіс може виконувати функцію користувача, а інший мікросервіс виконує функцію каталогу. Зв'язок між мікросервісами реалізується за допомогою протоколів, зазвичай це HTTP, який може дозволити безперешкодно взаємодіяти та зберігає незалежність кожному сервісу.

Така модель комунікації дозволяє різним технологіям і мовам співіснувати в одному проєкті. Можна навести приклад платформи Spotify, яка також використовує мікросервіси для того, щоб поділити свою мережу на незалежні компоненти, якими управляють автономні команди. За допомогою такої структури є можливість не тільки підтримувати масштабованість окремих компонентів, а також можна гарантувати, що зміни в одному із сервісів не будуть порушувати роботу інших.

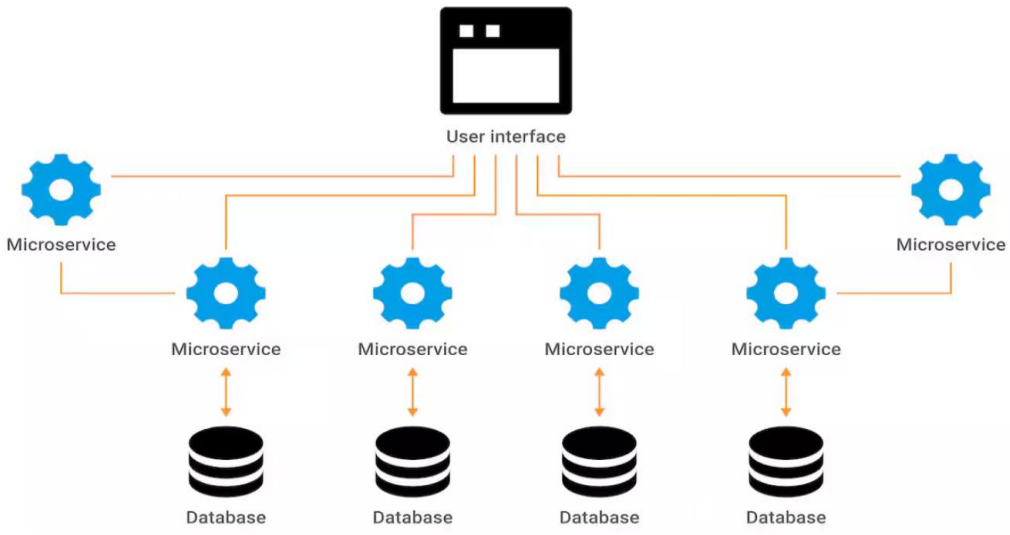

Рисунок 2.1 – Схема мікросервісної архітектури

Визначальну роль у проєктуванні мікросервісної архітектури відіграють архітектурні патерни, застосування яких дозволяє уникнути типових проблем, притаманних розподіленим системам. Такими патернами є Saga, Api Gateway, Event Sourcing, Circuit Breaker. У монолітних архітектурах забезпечення цілісності даних покладається на ACID-транзакції: у разі невдачі будь-якої частини операції база даних автоматично виконує повний відкат змін (rollback). Однак у мікросервісному середовищі така стратегія неможлива через децентралізацію зберігання даних (Database per Service). Для вирішення цієї проблеми існує патерн Saga, який трансформує глобальну бізнес-операцію у послідовність локальних транзакцій. Кожен етап оновлює дані у своєму сервісі та ініціює наступний крок. Критично важливою особливістю Saga є механізм обробки збоїв: якщо на певному етапі виникає помилка, система автоматично запускає ланцюжок компенсуючих транзакцій, які анулюють зміни, внесені попередніми кроками, повертаючи систему у стабільний стан.

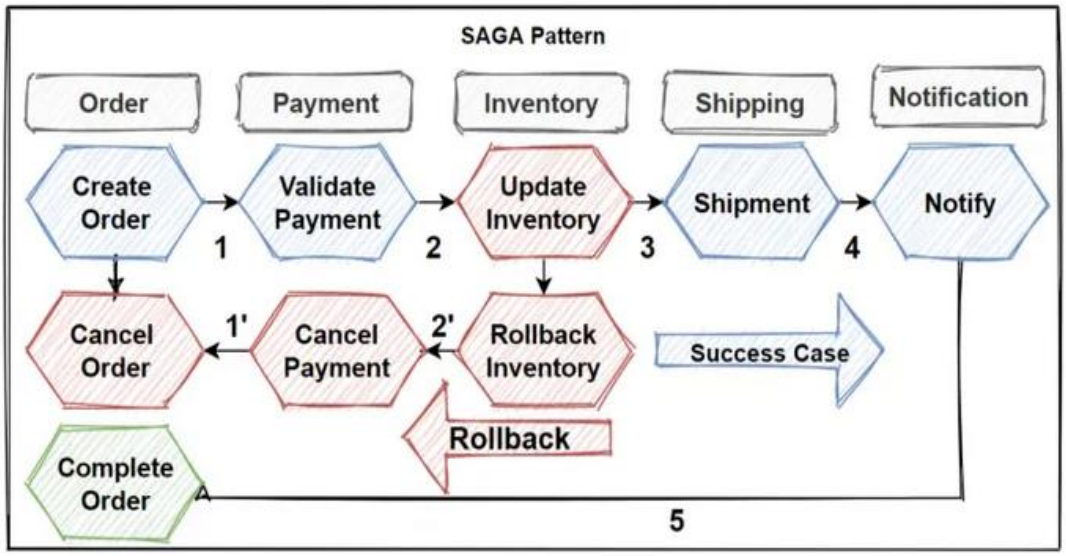

Рисунок 2.2 – Принцип виконання патерн Saga

Api Gateway функціонує наче єдина точка входу для клієнтів, перенаправляючи запити до відповідних сервісів – так можна розв’язати деякі проблеми, такі як автентифікація та ведення журналів. За допомогою цього ми якраз оптимізуємо взаємодію між сервісами, зменшуючи затримку відповіді та покращуємо відмовостійкість системи.

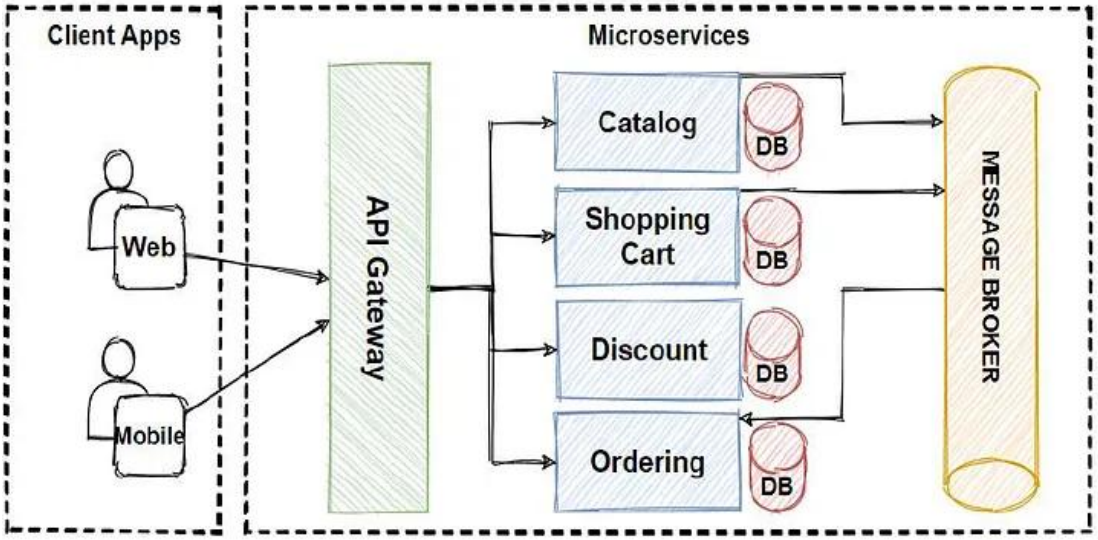

Рисунок 2.3 – Принцип роботи API Gateway

Патерн Event Sourcing пропонується до застосування там, де пріоритетом є не поточний стан даних, а хронологічна послідовність дій. У цій схемі кожна зміна трактується як подія, що вже відбулася і не підлягає редагуванню. Такі події послідовно фіксуються в Event Store – базі даних, яка структурно нагадує лог-файл, дозволяючи лише додавати нові записи, але забороняючи змінювати вже існуючі.

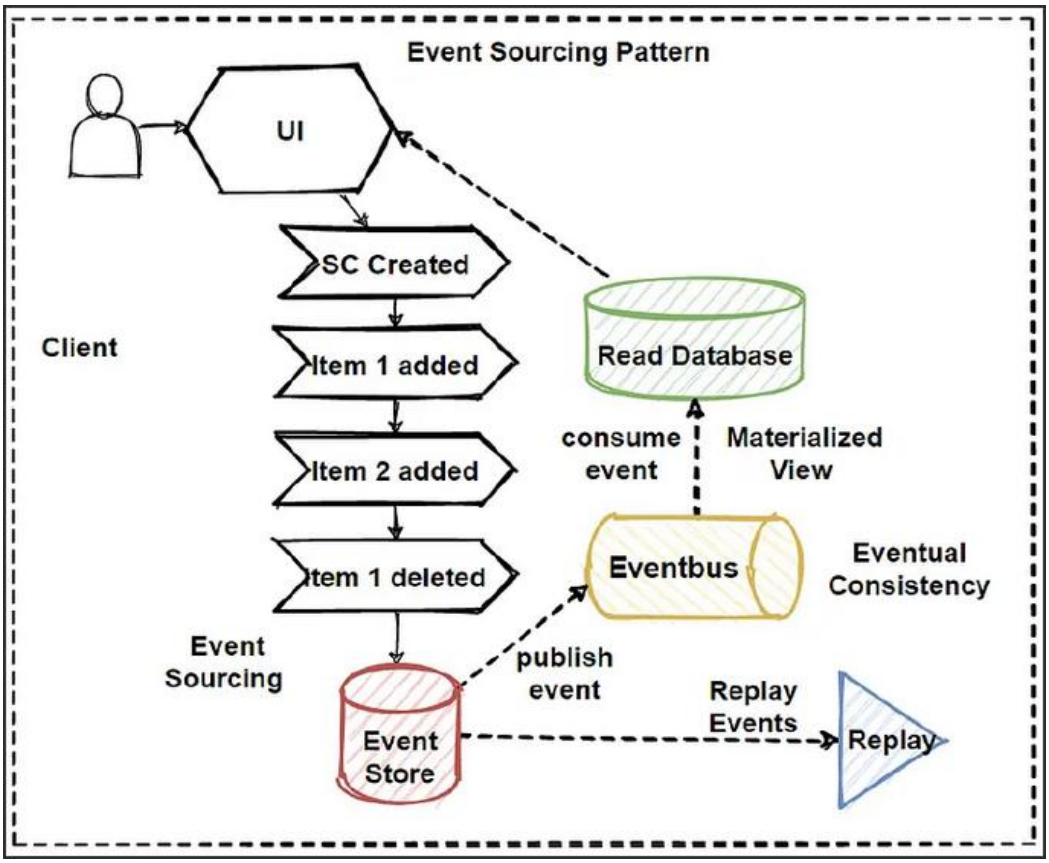

Рисунок 2.4 – Принцип роботи Event Sourcing

Патерн Circuit Breaker, якраз забезпечує стабільність системи, цей патерн може при необхідності тимчасово зупинити доступ до сервісів, які вийшли з ладу, такими чином він захищає всю систему від широкомасштабних збоїв.

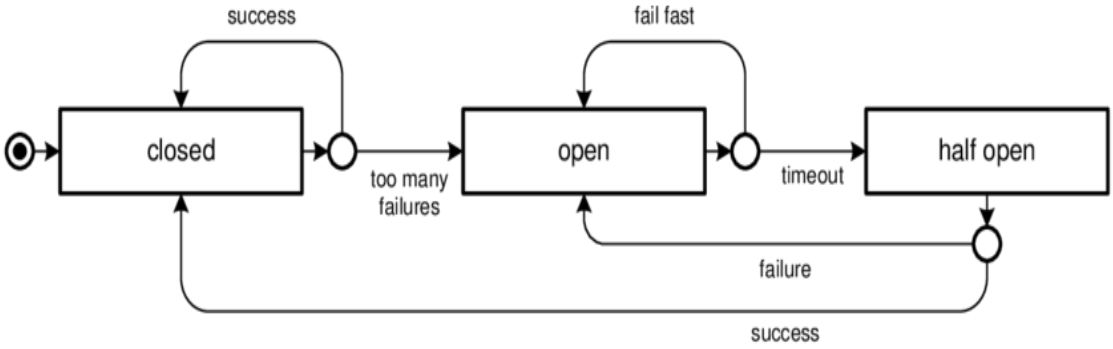

Рисунок 2.5 – Принцип роботи Circuit Breaker

2.2 Відмінність монолітньої архітектури від мікросервісної

Сфера IT сьогодні фактично поділена між двома домінуючі підходами до проєктування монолітом та мікросервісами. Попри те, що обидва методи активно використовуються в комерційній розробці, вони пропонують кардинально різні шляхи вирішення інженерних задач. Необхідно розглянути структурні відмінності, оцінити їх переваги та ризики. Далі детально проаналізувати характеристики обох архітектур. Це дозволить чітко окреслити сферу доцільного використання для кожної з них.

Монолітна архітектура характеризується як унікальна структура, де всі компоненти проєкту тісно пов’язані між собою в межах єдиної кодової бази. Такий дизайн набагато спрощує розробку проєкту, а також налагодження і розгортання, особливо для невеликих проєктів, тому що усуває потребу в складній міжсервісній комунікації, а також зменшує початкові витрати на розроблення архітектури, що пришвидшує етап розробки з мінімальним відтворенням продукту (MVP).

Але за умов зростання складності, застосунки із монолітною системою можуть стикатися зі значним проблемами внаслідок тісного зв’язку компонентів зміни в одному модулі, що може негативно впливати на інші модулі – ця подія називається “ефектом доміно”. Суттєвим недоліком також є негнучкість масштабування. У монолітної архітектурі неможливо виділити додаткові потужності лише для одного

компонента: навіть якщо пікове навантаження припадає на окрему функцію, доводиться масштабувати весь застосунок цілком [18, с.88]. Це призводить до надмірних витрат інфраструктури та неефективного розподілу системних ресурсів.

На противагу цьому, мікросервісна архітектура має можливість використовувати модульний підхід шляхом декомпозиції застосунків на незалежні, слабко пов'язані між собою, кожен сервіс відповідає лише за певну функцію. Цей підхід дозволяє масштабувати систему набагато ефективніше. Замість того, щоб додавати потужності всьому застосунку, ресурси розподіляють прицільно – лише тим сервісам, де є пікове навантаження.

Втім, разом із гнучкістю мікросервіси приносять і складнощі. Оскільки компоненти розкидані по мережі, це вимагає надійних протоколів зв'язку, що інколи сповільнює роботу програми й здорожчує її обслуговування. Тестувати та шукати помилки в такій системі важче, ніж у монолітній. Це робить фактично обов'язковим використання сучасних практик DevOps, контейнерів (Docker) оркестраторів (Kubernetes) та інстументів для постійного моніторингу стану системи.

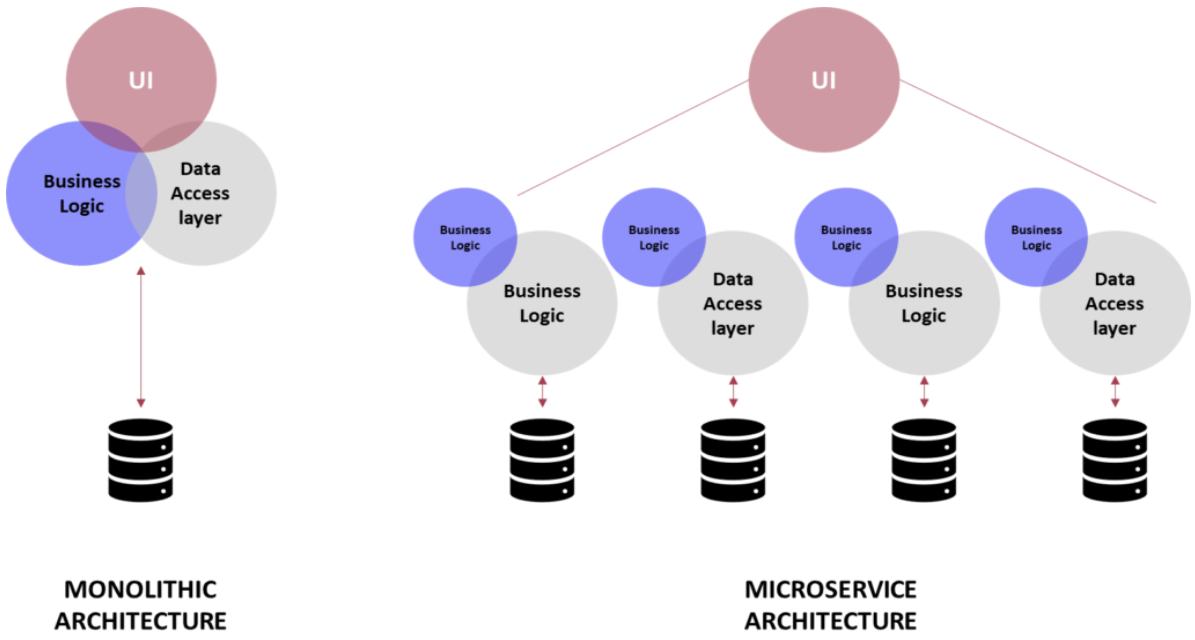

Рисунок 2.6 – Відмінності у структурі монолітної та мікросервісної архітектур

Висновки до розділу

У цьому розділі детально розглянуто принципи побудови мікросервісів та їхню ключову відмінності від монолітньої системи. Це дає підстави для висновків, що наразі мікросервісна архітектура є оптимальним вибором для реалізації складних проєктів. Особливої актуальності вона набуває у сфері електронної комерції, де важлива гнучкість та масштабованість. Використання таких архітектурних рішень, як Api Gateway, Circuit Breaker та Event Sourcing є критично важливим для стабільної роботи системи. Зіставлення принципів побудови моноліту та мікросервісів дозволило виявити суттєві обмеження першого підходу.

РОЗДІЛ 3. МАТЕМАТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

3.1 Модель оптимізації розподілу навантаженнями в розподілених системах

Безперебійна робота мікросервісної архітектури неможлива без збалансованого розподілу запитів між сервісами. З метою досягнення балансу, а також для зменшення латентності системи залучають математичні моделі.

1. Використання *теорії масового обслуговування*. Зокрема, розглядається модель M/M/1 як інструмент аналізу ефективності Api Gateway. Головне завдання полягає не лише в оцінці затримок, але й визначенні необхідності ресурсів для якісної обробки запитів. Формула (3.1) описує середній час очікування:

$$W = \frac{\lambda}{\mu(\mu-\lambda)} \tag{3.1}$$

λ – частота надходження нових запитів,

μ – швидкість обробки цих запитів сервісом.

Використання цієї моделі дозволяє вирішити кілька критичних питань. По-перше, можемо емпірично визначити межу навантаження, до якої система залишається стабільною, уникаючи таким чином критичних перебоїв. По-друге, це дає інструменти для оптимізації ресурсів – автоматичної зміни кількості контейнерів. Крім цього, з’являється можливість прогнозувати поведінку системи та час її реакції навіть за умов екстремального трафіку.

2. Далі розглянемо *механізм динамічного балансування навантаження*. Для розподілу запитів між сервісами з урахування поточного стану системи застосовується алгоритм, що враховує метрики CPU, пам’яті та затримок.

Формула пріоритету маршрутизації:

$$P_i = \frac{1}{(U_{CPU_i}+U_{RAM_i}+L_i)} \tag{3.2}$$

P_i – пріоритет і-го сервісу,

U_{CPU_i},U_{RAM_i} – поточне використання ресурсів (у відсотках),

L_i – середня затримка відповіді.

Впровадження даного методу дає змогу:

— збалансувати потік запитів, перекидаючи їх на вузли з вільними ресурсами;

— зберегти працездатність системи навіть за умов різкого стрибка активності користувачів;

— запобігти відмовам у обслуговуванні, пов’язаним із перевантаженням окремих компонентів.

3. *Механізм адаптації.* Системні параметри оновлюються динамічно, спираючись на методи адаптивного керування. Вони враховують флуктуації навантаження та можливі аварійні зупинки сервісів. Технічно перенаправлення трафіку реалізовано засобами Spring Cloud Gateway із використання Ribbon.

3.2 Управління консистентністю в розподіленому середовищі

Автономність баз даних у кожному з мікросервісів ускладнює миттєву синхронізацію. Тому, замість суворих транзакцій (ACID) доводиться балансувати, спираючись на CAP-теорему. Для цього використовуються ймовірність моделі.

Ймовірнісна модель Eventual Consistency. Вона описує, як швидко система досягне узгодженого стану. Формула залежності виглядає так:

$$P(t) = 1 - e^{-\lambda t} \tag{3.3}$$

λ – позначає коефіцієнт швидкості обміну даними.

Наприклад, оновлення статусу в сервісів замовлень (order_service) має ініціювати асинхронну зміну залишків у сервісів товарів (product_service).

Переваги:

— зменшення блокувань порівняно з ACID-транзакціями;

— гнучкість налаштування точності синхронізації.

Недоліки:

— ризики тимчасової неузгодженості даних;

— необхідність впровадження механізмів виявлення та відновлення конфліктів.

Алгоритм горизонтального шардування MySQL. Горизонтальне шардування є головним підходом для того, щоб підвищити продуктивність та масштабованість реляційних бази даних, тому числі і для MySQL. Для розрахунку необхідної

кількості шардів (N_{shards}) використовується співвідношення загального трафіку до пропускної здатності одного вузла, що відображено у формулі:

$$N_{shards} = \frac{QPS_{total}}{QPS_{per\_shard}} \tag{3.4}$$

де QPS_{total} позначає сумарний потік запитів за секунду,

QPS_{per_shard} – гранична продуктивність одного шарду.

Розглянемо приклад. Сервіс product_service отримує навантаження близько 10000 запитів за секунду. Якщо шард здатен стабільно обробляти 2500 QPS, розрахунок набуває такого вигляду:

$$N_{shards} = \frac{10000}{2500} = 4 \tag{3.5}$$

Отже, для підтримки заданої продуктивності архітектура вимагає мінімум 4 шарди. Стратегія розподілу даних між цими шардами зазвичай базується на одному з двох підходів: хешування ключів, що гарантує рівномірність заповнення вузлів, або діапазонного шардування, яке дозволяє логічно групувати дані за певними критеріями.

Використання горизонтального шардування забезпечує системі суттєві переваги, зокрема пришвидшення операцій читання та можливість масштабування сховища без втручання у вхідний код. Втім, існують і архітектурні обмеження. Головною складністю є динаміна зміна кількості шардів, що потребує коректного перерозподілу діапазонових даних. Крім того, реалізація міжшардових запитів вимагає додаткової логіки, оскільки такі операції є ресурсоємними.

Оптимізація взаємодії з бази даними. Підвищення швидкодії MySQL ґрунтується на низці заходів. Перший крок – аналіз алгоритмічної складності через Big O-нотацію. Прагнемо досягти показників O(1), що властиво вибірці з кешу, й уникати ситуацій O(n) – повного сканування таблиці, що є критично неефективним при великих обсягах даних. Ключовим інструментом оптимізації є індексація.

Для кількості оцінки ефективності впровадженого індексу використовується формула:

$$Speedup = \frac{T_{without\_index}}{T_{with\_index}} \quad (3.6)$$

де $T_{without\_index}$ – час виконання запиту без індексу,

T_{with_index} – час виконання оптимізованого запиту.

Кешування даних за допомогою Redis. Ключовим показником є Cache Hit Rate (відсоток успішних звернень до кешу).

$$\text{Cache Hit Rate} = \frac{\text{Кількість успішних витягувань з кеша}}{\text{Загальна кількість запитів}} \times 100\% \quad (3.7)$$

На практиці, впровадження кешування дозволяє зменшити кількості запитів до MySQL приблизно на 40%-60%.

Висновки до розділу

Аналіз математичного забезпечення підтвердив необхідність використання спеціалізованих алгоритмів для вирішення проблем розподілених систем. На основі моделі M/M/1 вдалося не лише спрогнозувати граничні можливості Api Gateway, а й оптимізувати параметри автоскейлінгу. Такий підхід виключає ситуації вичерпання ресурсів та забезпечує передбачуваний час відповіді.

Інтеграція динамічного балансування через Spring Cloud Gateway дозволила нівелювати нерівномірність навантаження. Система моніторить стан мережі та ресурсів серверів у реальному часі, що дозволяє спрямувати трафік на найбільш вільний вузли.

Окрему увагу було приділено управлінню даними. Для забезпечення цілісності інформації без втрати продуктивності застосовано ймовірнісні моделі Eventual Consistency. Практична оптимізація сховища даних реалізована шляхом шардування MySQL, що розпаралелило операції читання. Впровадження Redis для кешування популярних товарів стало фінальним етапом оптимізації, розвантаживши базу даних на 40-60% та значно підвищивши швидкодію інтерфейсу.

РОЗДІЛ 4. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

4.1 Середовище розробки системи

Для реалізації мікросервісної архітектури системи електронної комерції було обрано інтегроване середовище розробки Intellij IDEA. Цей програмний продукт визнано одним із найпотужніших інструментів для роботи з екосистемою Java та Kotlin. Його розробником виступає відома чеська компанія JetBrains, яка присутня на ринку з 2000 року та має бездоганну репутацію у сфері створення інструментарію для програмістів.

Рисунок 4.1 – Логотип компанії JetBrains

Jetbrains випустила перший реліз Intellij IDEA в січні 2001 році, а в 2009 році з'явилося 2 версії:

— Community edition (безкоштовна версія з відкритим кодом);

— Ultimate edition (платна версія з додатковим функціями для веброзробки).

Рисунок 4.2 – Логотип Intellij IDEA

Середовище виділяється потужним механізмом автоперевірки коду, вбудованими HTTP-клієнтами для тестування REST Api та повного підтримкою написання юніт-тестів. В якості менеджера залежностей у проєкті виступає Maven. Його використання дає змогу стандартизувати процес підключення бібліотек і

модулів, що є критичним для коректної роботи зі складними фреймворками на кшталт Spring Boot, Spring Cloud чи Hibernate. Зокрема, Hibernate відіграє ключову роль у взаємодії з реляційними базами даних MySQL, тоді як Spring Cloud надає засоби для організації міжсервісної взаємодії та маршрутизації запитів. Такий підхід формує надійний фундамент для масштабування системи, дозволяючи інтегрувати нові функціональні модулі без загрози для стабільності вже наявних компонентів.

Для реалізації механізму реєстрації та виявлення мікросервісів було обрано рішення HashiCorp Consul. Цей інструмент не лише гарантує надійний service discovery, але й виконує постійний моніторинг працездатності вузлів (health checks). Додатковою перевагою є вбудоване сховище типу “ключ-значення” (Key-Value Storage), що ідеально підходить для управління динамічними конфігураціями проєкту.

Рисунок 4.3 – Логотип HashiCorp

Роль вхідного шлюзу (API Gateway), що відповідає за прийом та маршрутизацію запитів, виконує Spring Cloud Gateway. Функціонал цього компонента виходить за межі простого розподілу трафіку: він виступає важливим елементом захисту периметра, забезпечуючи обмеження частоти запитів (rate limiting) та валідацію JWT-токенів [19, с.340]. Для централізованого управління параметрами всіх мікросервісів впроваджено Spring Cloud Config. Зберігання конфігурацій у зовнішніх файлах дає суттєву перевагу – можливість динамічно змінювати налаштування системи, а не зупиняючи роботу сервісів для їх перезапуску.

4.2 Проєктування системи

Процес розробки архітектури розпочинається з проєктувння структурної діаграми системи. На діаграмі зображено система електронної комерції, де кожен сервіс працює автономно, має власну базу даних і взаємодіє через сервіс API-Gateway.

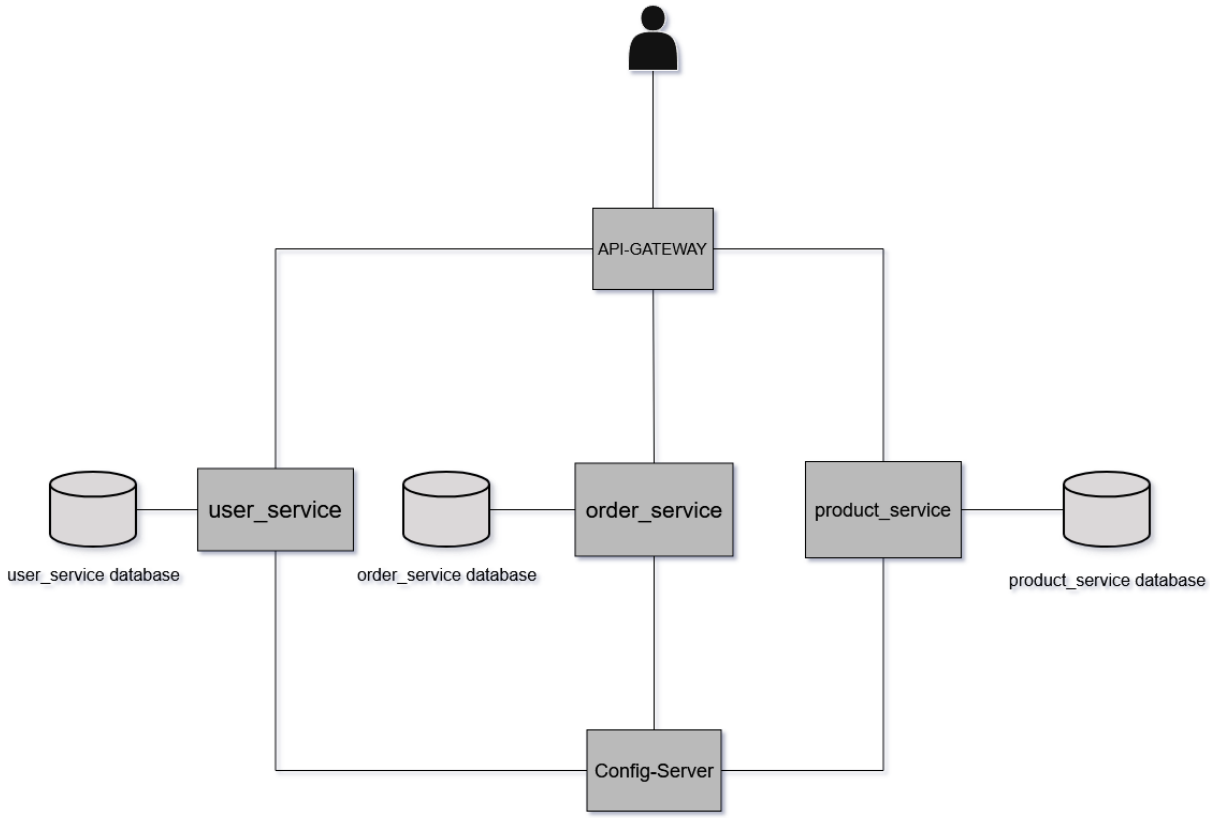

Рисунок 4.4 – Діаграма проєкту електронної комерції

Створюємо *модель User* (рис. 4.5). У цьому класі User визначено такі поля (дані користувача): userId, username, email, password, role, createAt, update, isDeleted.

Стоворюмо AuthController (рис. 4.6). AuthController виконує функцію центрального елемента у структурі user service, відповідаючи за приймання та обробку HTTP-запитів, що стосуються реєстрації та автентифікації користувачів. Він взаємодіє з такими сервісами, як UserRegistrationService, UserLoginServiceImpl та LoginCredentialGenerator, для передачі даних між клієнтом і сервером застосовуються об’єкти DTO.

```java
package com.example.user.domain.model;

import lombok.*;

import java.time.Instant;

@Getter  Artur
@NoArgsConstructor
@AllArgsConstructor
@Builder
public class User {
    private Long userId;
    private String username;
    private String email;
    private String password;
    private UserRole role;
    private Instant createdAt;
    private Instant updatedAt;
    private Instant deletedAt;
    private boolean isDeleted;

    public static User create(String username, String email, String password, UserRole role) {  1 usage  Artur
        User user = new User();
        user.username = username;
        user.email = email;
        user.password = password;
        user.role = role;
        return user;
    }

    public void updateUser(String username, String email) {  1 usage  Artur
        this.username = username;
        this.email = email;
    }

    public void resetPassword(String password) { this.password = password; }

    public void deleteUser() {  1 usage  Artur
        this.isDeleted = true;
        this.deletedAt = Instant.now();
    }

    public void recoverDeleted() {  no usages  Artur
        this.isDeleted = false;
        this.deletedAt = null;
    }

}
```

Рисунок 4.5 – Модель User

Метод registerUser приймає дані для реєстрації користувача, делегує їх UserRegistrationService з метою створення нового користувача в системі та повертає відповідь із кодом 201 Created і відповідною інформацією про користувача. Валідація вхідних даних (ім’я, email, пароль, роль). loginUser відповідає за процес автентифікації: він приймає LoginRequest, проходить перевірку валідності через @Valid, далі UserLoginServiceImpl здійснює перевірку облікових даних та створює AuthRecord.

```java
package com.example.user.api;

import com.example.user.application.service.UserLoginServiceImpl;
import com.example.user.application.service.contracts.LoginCredentialGenerator;
import com.example.user.application.service.contracts.UserRegistrationService;
import com.example.user.application.dto.AuthRecord;
import com.example.user.application.dto.LoginRequest;
import com.example.user.application.dto.RegistrationRequest;
import com.example.user.application.dto.UserResponse;
import jakarta.validation.Valid;
import lombok.AllArgsConstructor;
import org.springframework.http.HttpHeaders;
import org.springframework.http.HttpStatus;
import org.springframework.http.ResponseEntity;
import org.springframework.web.bind.annotation.PostMapping;
import org.springframework.web.bind.annotation.RequestBody;
import org.springframework.web.bind.annotation.RequestMapping;
import org.springframework.web.bind.annotation.RestController;

@RestController  Artur *
@AllArgsConstructor
@RequestMapping("${app.base-url}")
public class AuthController {

    private final LoginCredentialGenerator authenticateService;
    private final UserLoginServiceImpl userLoginService;
    private final UserRegistrationService userRegistrationService;

    @PostMapping("/register")  Artur *
    public ResponseEntity<UserResponse> registerUser(@RequestBody RegistrationRequest request) {
        UserResponse response = userRegistrationService.register(request);
        return ResponseEntity.status(HttpStatus.CREATED).body(response);
    }

    @PostMapping("/login")  Artur
    public ResponseEntity<AuthRecord> loginUser(@RequestBody @Valid LoginRequest request) {
        AuthRecord authRecord = userLoginService.authenticate(request);
        HttpHeaders headers = authenticateService.grantAccessAndRefreshTokenCookies(authRecord);
        return ResponseEntity.status(HttpStatus.OK).headers(headers).body(authRecord);
    }
}
```

Рисунок 4.6 – AuthController

Створюємо UserController (рис. 4.7). Клас UserController виконує роль REST-контролера, який приймає запити клієнтів та делегує бізнес-логіку сервісу UserAccountManagementService, таким чином дотримуючись принципу “тонкого контролера”. У межах цього класу реалізовано CRUD-операції (створенння, читання, оновлення, видалення), причому для передачі даних між клієнтом і сервером застовуються DTO (наприклад, UserRequest, UserResponse). Це дозволяє забезпечити інкапсуляцію, безпеку та узагальненість API. Метод test() використовуються для простої перевірки доступності сервісу через GET-запит. Отримання даних користувача за ID покладено на метод findUserById.

```java
package com.example.user.api;

import com.example.user.application.service.contracts.UserAccountManagementService;
import com.example.user.application.dto.UserRequest;
import com.example.user.application.dto.UserResponse;
import jakarta.validation.Valid;
import lombok.AllArgsConstructor;
import org.springframework.http.HttpStatus;
import org.springframework.http.ResponseEntity;
import org.springframework.web.bind.annotation.*;

@RestController  Artur
@RequestMapping("${app.base-url}")
@AllArgsConstructor
public class UserController {

    private final UserAccountManagementService accountManagementService;

    @GetMapping  Artur
    public ResponseEntity<String> test() { return ResponseEntity.ok( body: "Yes I'm Up - User Service"); }

    @GetMapping("/{id}")  Artur
    public ResponseEntity<UserResponse> findUserById(@PathVariable Long id) {
        UserResponse response = accountManagementService.findUserById(id);
        return ResponseEntity.status(HttpStatus.FOUND).body(response);
    }

    @PutMapping("/{id}")  Artur
    public ResponseEntity<UserResponse> updateUser(@PathVariable Long id, @RequestBody @Valid UserRequest request) {
        UserResponse response = accountManagementService.updateUser(id, request);
        return ResponseEntity.status(HttpStatus.OK).body(response);
    }

    @DeleteMapping("/{id}")  Artur
    public ResponseEntity<String> deleteUser(@PathVariable Long id) {
        accountManagementService.deleteUser(id);
        return ResponseEntity.ok( body: "User deleted successfully");
    }
}
```

Рисунок 4.7 – UserController

Виконання бізнес-логіки забезпечує UserAccountManagementService, після чого результат конвертується в об’єкт UserResponse. Також система дозволяє оновлювати профіль – за цю операцію відповідає метод updateUser, який працює з HTTP-методом PUT. Вхідні дані приймаються у вигляді UserRequest, який валідується за допомогою анотації @Valid. Далі логіка оновлення делегується відповідному сервісу, а результат повертається через UserResponse. Функціонал видалення забезпечує метод deleteUser. У системі використовується підхід Soft Delete, що дозволяє уникнути фізичного стирання даних під час обробки DELETE-запиту. Запис залишається в базі, проте отримує відповідну позначку (змінюються поля isDeleted та deletedAt).

Реалізацію класу ProductController представлено на рисунку 4.8.

Рисунок 4.8 – ProductController

ProductConroller слугує ключовим REST-компонентом для керування продуктами через HTTP-ендпоінти. Для обміну даними між клієнтом і сервером застосовуються DTO-об’єкти (ProductRequest, ProductResponse). Метод addProduct обробляє POST-запити, призначені для додавання нового товару. У разі успіху повертається статус 201 Created.

Метод getProductById реалізує отримання інформації про окремий товар за допомогою GET-запиту із зазначенням ідентифікатора продукту. У відповідні надсилається ProductResponse із ключовими атрибутами (назва, ціна, статус, доступності). Метод getAllProduct забезпечує отримання переліку товарів із підтримкою пагінації. Щоб уникнути перевантаження каналу передачі даних,

реалізовано посторінкове виведення інформації (параметри page/size), результатом якого є структурований об’єкт CustomPage.

Також реалізовано сценарій оновлення даних про товар через метод updateProduct. Ця операція вимагає коректного ID в URL-адресі та наявності об’єкта ProductRequest у тілі PUT-запиту, що містить актуальну інформацію. За успішного оновлення повертається статус 200 OK. Метод deleteProduct здійснює обробку DELETE-запитів із використання підходу “м’якого видалення” (isDeleted = true), тобто товар залишається у базі, але позначається як видалений. Останій метод checkProductAvailability, забезпечує перевірку наявності необхідної кількості товару через GET-запит. Це особливо актуально для order service, оскільки дозволяє уникнути формування замовлень на відсутні товари.

Створюємо CartController (рис. 4.9).

```
@RestController  Artur
@RequestMapping("${app.base-url}")
@AllArgsConstructor
public class CartController {

    private final CartFacade cartFacade;

    @PostMapping("/cart-items/products/{productId}")  Artur
    public ResponseEntity<CartItemResponse> createCartItem(@PathVariable Long productId, @RequestParam int quantity) {
        CartItemResponse response = cartFacade.createCartItem(productId, quantity);
        return ResponseEntity.status(HttpStatus.CREATED).body(response);
    }

    @PatchMapping("/cart-items/{cartItemId}")  Artur
    public ResponseEntity<CartItemResponse> updateCartItem(@PathVariable long cartItemId, @RequestParam int quantity) {
        CartItemResponse updatedCartItem = cartFacade.updateCartItem(cartItemId, quantity);
        return ResponseEntity.ok(updatedCartItem);
    }

    @DeleteMapping("/cart-items/{id}")  Artur
    public ResponseEntity<Void> deleteCartItem(@PathVariable Long id) {
        cartFacade.deleteCartItem(id);
        return ResponseEntity.noContent().build();
    }
}
```

Рисунок 4.9 – CartController

Клас CartController виконує функцію REST-контролера, який забезпечує взаємодію користувача з кошиком через HTTP-запити. Основні операції, які тут реалізовано, – це додавання товару до кошика, оновлення кількості та видалення позицій. Метод createCartItem відповідає за обробку POST-запитів із метою додавання товару до кошика. Метод updateCartItem реалізує можливість часткового

оновлення (PATCH-запит) — зміна кількості конкретного товару в кошику. Метод deleteCartItem призначено для видалення обраної позиції з кошика через DELETE-запит.

Створюємо OrderController (рис. 4.10).

```
@RestController  Artur
@AllArgsConstructor
@RequestMapping("${app.base-url}")
public class OrderController {

    private final OrderFacade orderFacade;

    @PostMapping("/orders")  Artur
    public ResponseEntity<OrderResponse> createOrder(String username) {
        OrderResponse response = orderFacade.createOrder(username);
        return ResponseEntity.status(HttpStatus.CREATED).body(response);
    }

    @GetMapping("/orders/{orderId}")  Artur
    public ResponseEntity<OrderResponse> getOrderById(@PathVariable Long orderId) {
        OrderResponse response = orderFacade.findOrderById(orderId);
        return ResponseEntity.ok(response);
    }

    @PatchMapping("/orders/order-items/{itemId}")  Artur
    public ResponseEntity<OrderItemResponse> updateOrderStatus(@PathVariable Long itemId, @RequestParam OrderStatus orderStatus) {
        OrderItemResponse response = orderFacade.updateOrderStatus(itemId, orderStatus);
        return ResponseEntity.ok(response);
    }

    @DeleteMapping("/orders/order-items/{itemId}")  Artur
    public ResponseEntity<OrderItemResponse> cancelOrder(@PathVariable Long itemId) {
        OrderItemResponse response = orderFacade.cancelOrder(itemId);
        return ResponseEntity.ok(response);
    }
}
```

Рисунок 4.10 – Клас OrderController

Клас OrderController виконує роль посередника між користувачем і системою опрацювання замовлень, забезпечуючи інтеграцію з HTTP ендпоінтами для базових операцій: створення, перегляд, оновлення та скасування замовлень.

Логіку управління замовленнями реалізовано через набір спеціалізованих методів. Процес створення нового замовлення ініціюється викликом createOrder (POST-запит), який очікує на вхід ім’я користувача. Для перегляду детальної інформації про вже існуюче замовлення система звертається до методу getOrderById.

Окрім цього, передбачено можливості модифікації: оновлення статусу окремої позиції покладено на updateOrderStatus (Patch), а скасування конкретних товарів у межах замовлення обробляється методом cancelOrder через DELETE-запит.

Запускаємо всі сервіси (рис. 4.11).

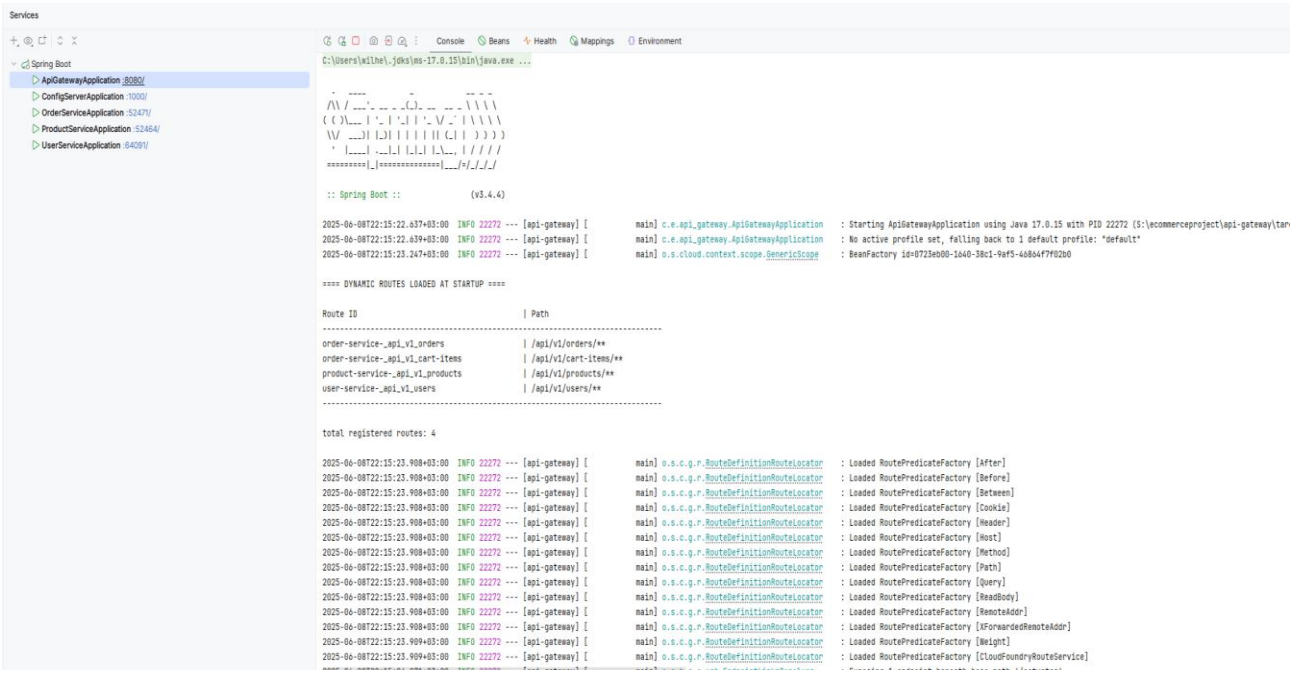

Рисунок 4.11 – Запуск сервісів

На рисунку 4.12 продемонстровано вебінтерфейс системи виявлення сервісів (Service Discovery), реалізованої на базі HashiCorp Consul. Зображення підтверджує /успішний запуск та реєстрацію всіх компонентів розробленої мікросервісної архітектури. В інтерфейсі панелі управління відображено перелік із п’яти запущених мікросервісів, що повністю відповідає архітектурі системи.

Позитивна індикація статусу (зелений маркер Health Status) свідчить про успішне проходження внутрішниз перевірок працездатності, ініційованих бібліотекою Spring boot Actuator. Такий результат підтверджує, що конфігурація Spring Cloud Consul Discovery виконана коректно, а механізм автоматичної реєстрації компонентів працює без збоїв.

Практичну апробацію функціоналу створення облікового запису в user service проілюстровано на наведених нижче рисунках: рисунок 4.13 демонструє сформований запит реєстрації, а на рисунку 4.14 показано отриману відповідь системи.

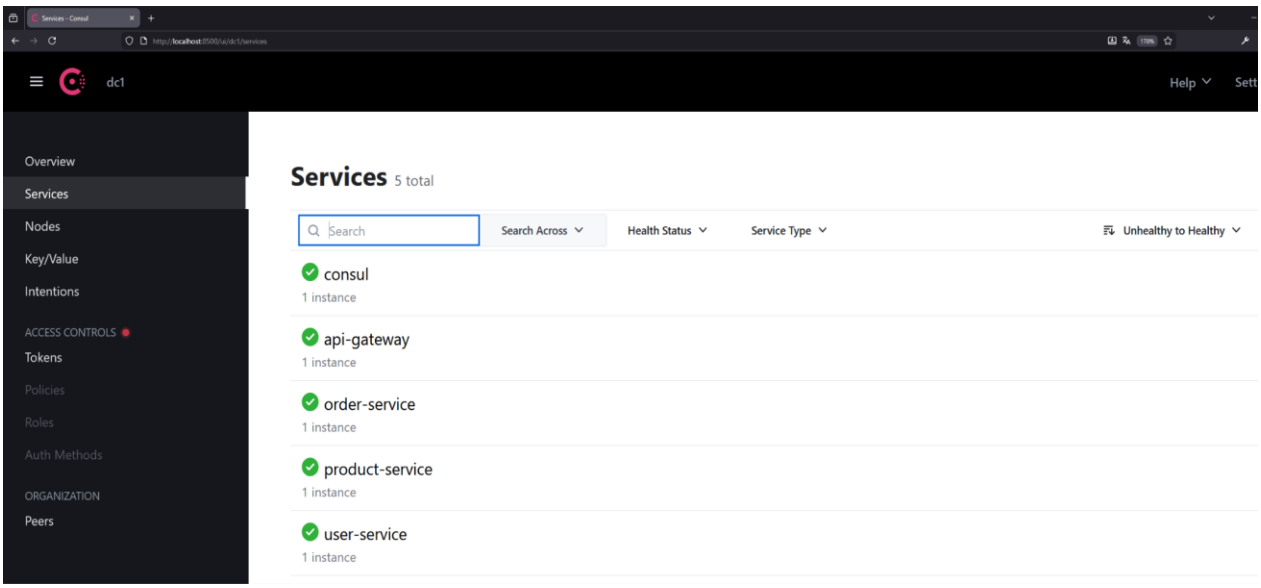

Рисунок 4.12 – Перевірка сервісів на стан

Рисунок 4.13 – Запит реєстрації клієнта

Рисунок 4.14 – Отримання відповіді реєстрації клієнта

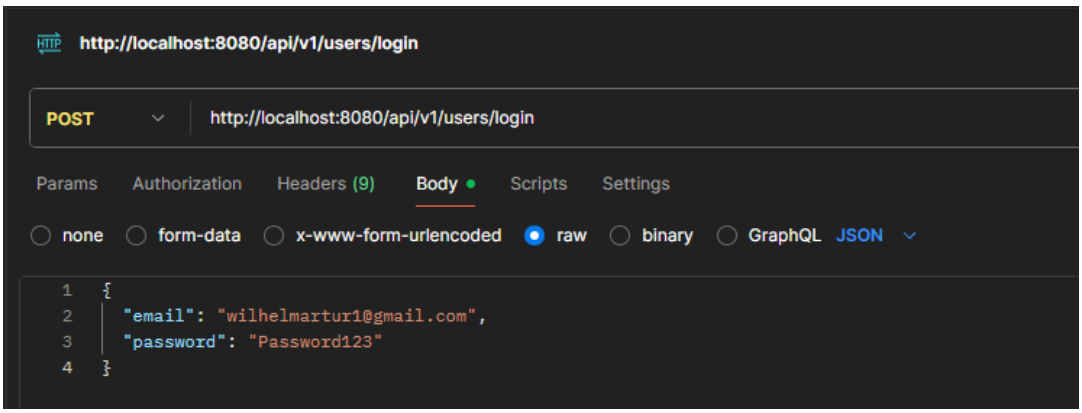

Рисунок 4.15 – Запит авторизації користувача

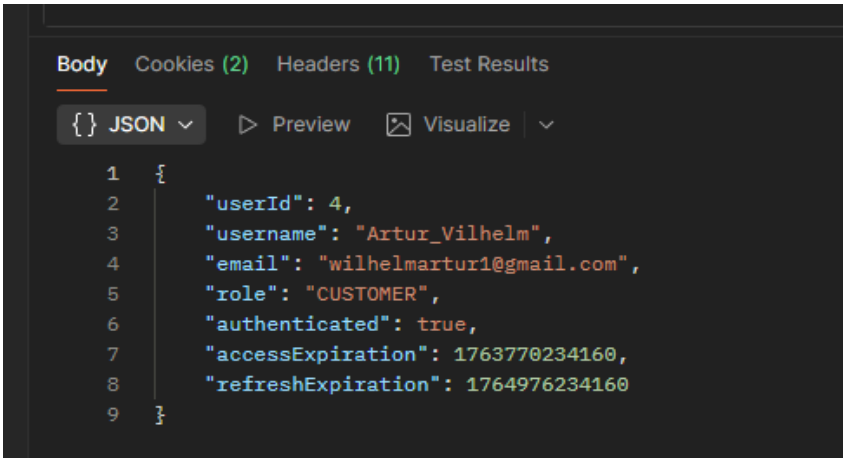

Рисунок 4.16 – Відповідь авторизації користувача

На рисунку 4.17 продемонстровано виконання GET-запиту до захищеного ресурсу для отримання інформації про профіль користувача. Клієнт звертається за адресою http://localhost:8080/api/v1/users/1, де 1 – це ідентифікатор userId шуканого користувача.

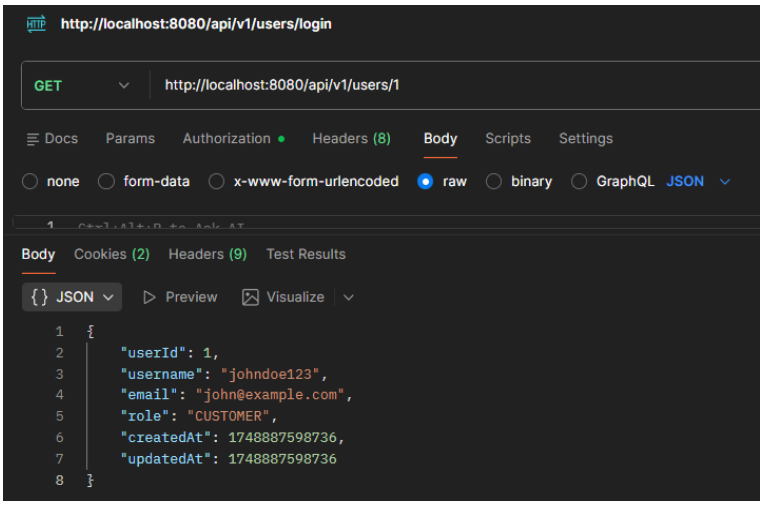

Рисунок 4.17 – Отримання даних користувача за ідентифікатором GET-запит

На рисунку 4.18 зображено процес модифікації ресурсу через REST API. Клієнт надсилає PUT-запит на адресу http://localhost:8080/api/v1/users/1, маючи на меті оновити інформацію про користувача з ідентифікатором 1. Тіло запиту (Request Body) у форматі JSON передаються нові значення для полів username ("MaksymKalyta") та email ("maskym1kalyta@gmail.com"). Ці дані автоматично мапляться на DTO UserRequest і проходять валідацію.

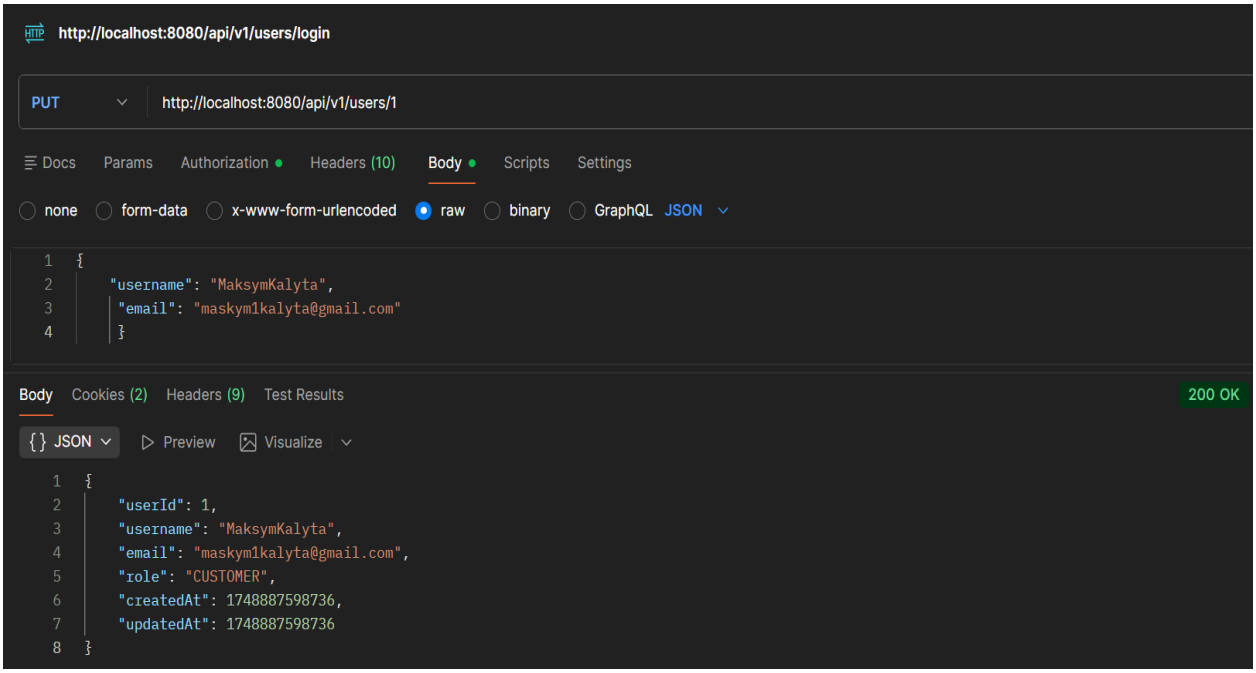

Рисунок 4.18 – Оновлення даних профілю користувача (PUT-запит)

На рисунку 4.19 продемонстровано тестування функціоналу видалення ресурсу. Клієнт надсилає HTTP-запит методом DELETE. Сервер повертає текстове повідомлення зі статусом 200 OK, що підтверджує успішне виконання операції.

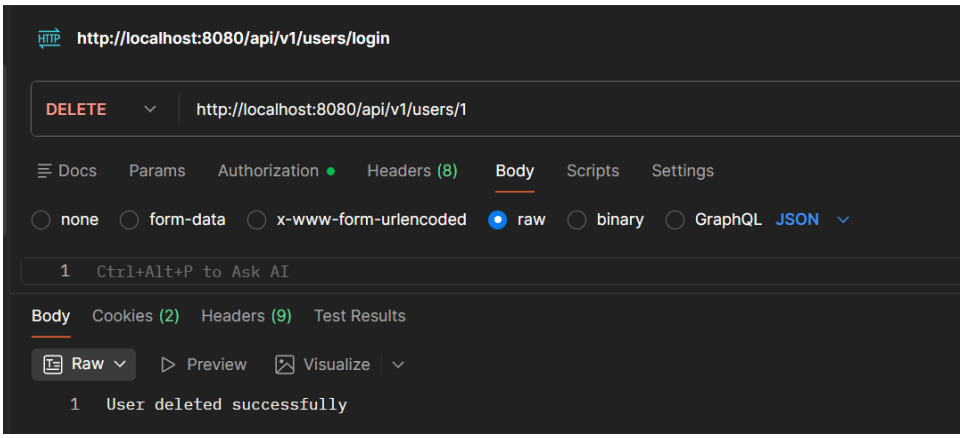

Рисунок 4.19 – Видалення користувача

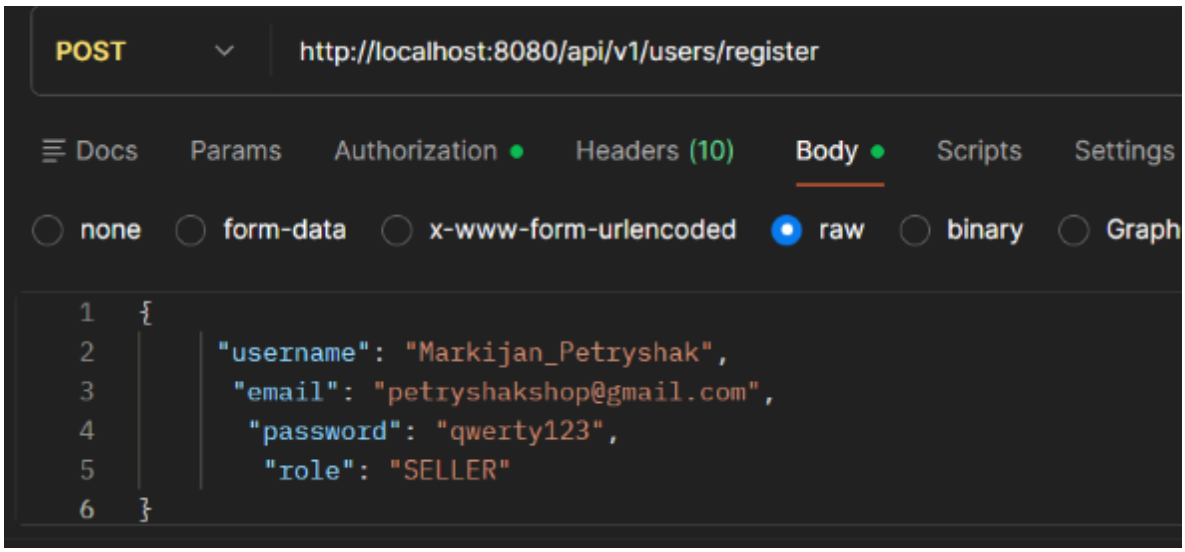

Рисунок 4.20 – Реєстрація продавця

На рисунку 4.21 представлено JSON-відповідь сервера після успішної реєстрації бізнес-користувача. Роль Seller вказує на те, що створеному користувачу Markijan_Petryshak надано розширені права доступу. Для системі це буде означати, те, що даний користувач матиме дозвіл на виконання адміністративних дій наприклад у product-service: створення, оновлення та видалення товарів, а та також order-service: зміна статусів замовлень, які недоступні для звичайних користувачів.

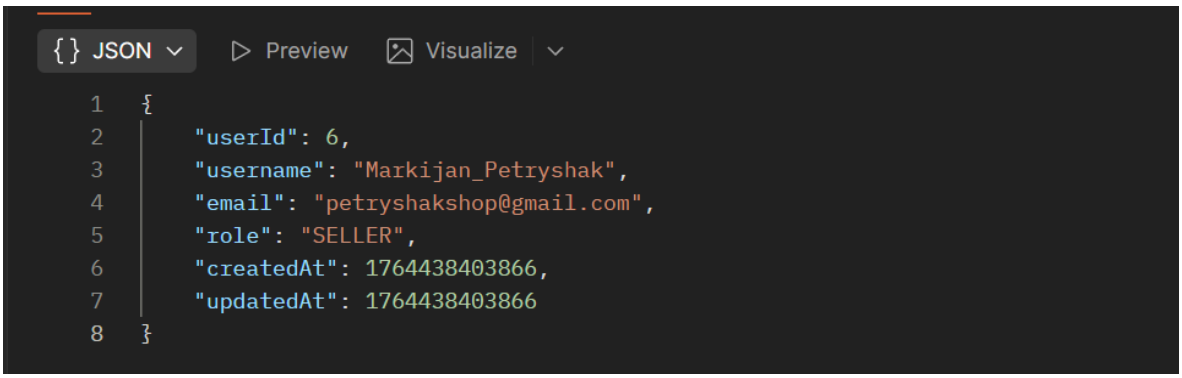

Рисунок 4.21 – Підтвердження реєстрації користувача з роллю продавця

На рисунку 4.22 зображено процес створення нової товарної позиції в системі. Авторизований продавець надсилає HTTP-запит методом POST на адресу http://localhost:8080/api/v1/products. Сервер успішно зберігає товар у базі даних мікросервісу product-service та повертає створений об'єкт ProductResponse з автоматично згенерованим id2 та датами створення. Це підтверджує коректну роботу каталогу.

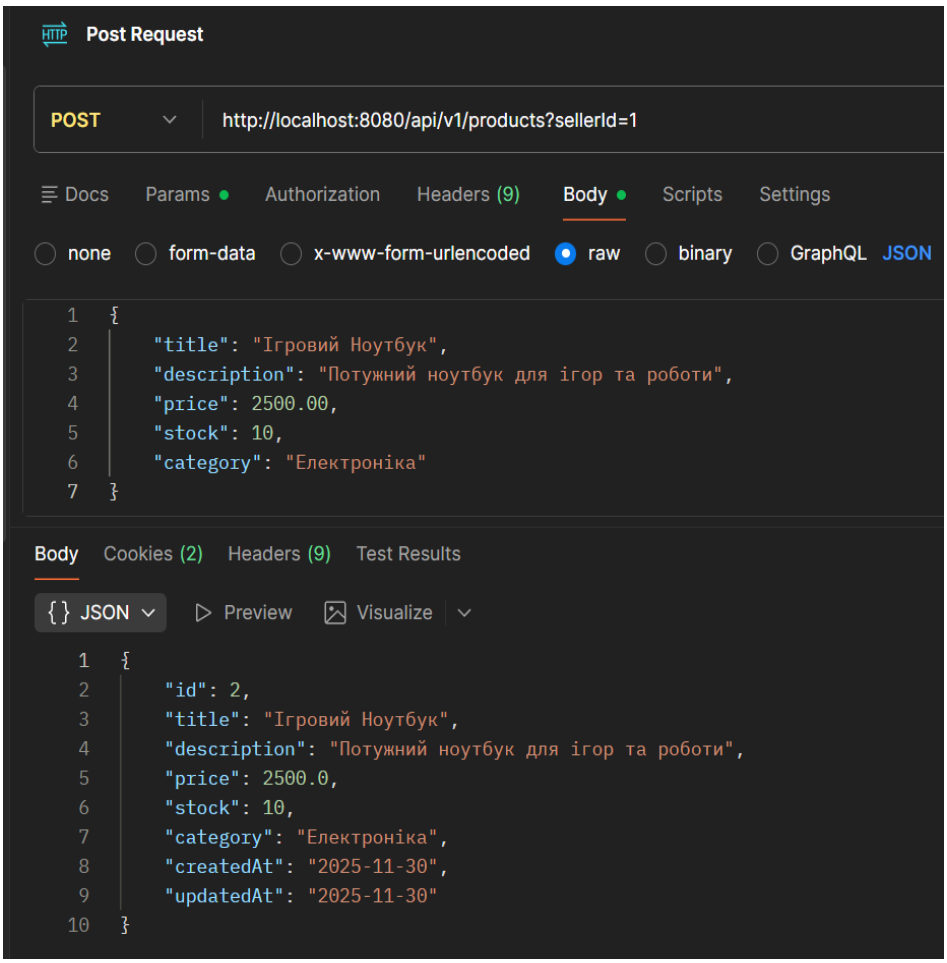

Рисунок 4.22 – Додавання нового товару до каталогу

На рисунку 4.23 продемонстровано процес модифікації характеристик існуючого товару. Продавець надсилає HTTP-запит методом PUT. Сервер повертає оновлений об'єкт товару ProductResponse. У відповіді видно, що поля title, description та price успішно змінено, тоді як ідентифікатор id залишився незмінним, що підтверджує коректність виконання операції оновлення в базі даних.

На рисунку 4.24 продемонстровано процес додавання товару до кошика покупця. Це ключовий сценарій, що ілюструє синхронну взаємодію між мікросервісами. Клієнт надсилає POST-запит на адресу.

Отримавши запит, мікросервіс order-service за допомогою ProductFeignClient звернувся до мікросервісу product-service, щоб перевірити існування товару з id=3 та наявність його на складі. Товар було знайдено і його кількість достатня, order-service створив запис у своїй базі даних і повернув статус 201 Created. Всі сервіси працюють належним чином.

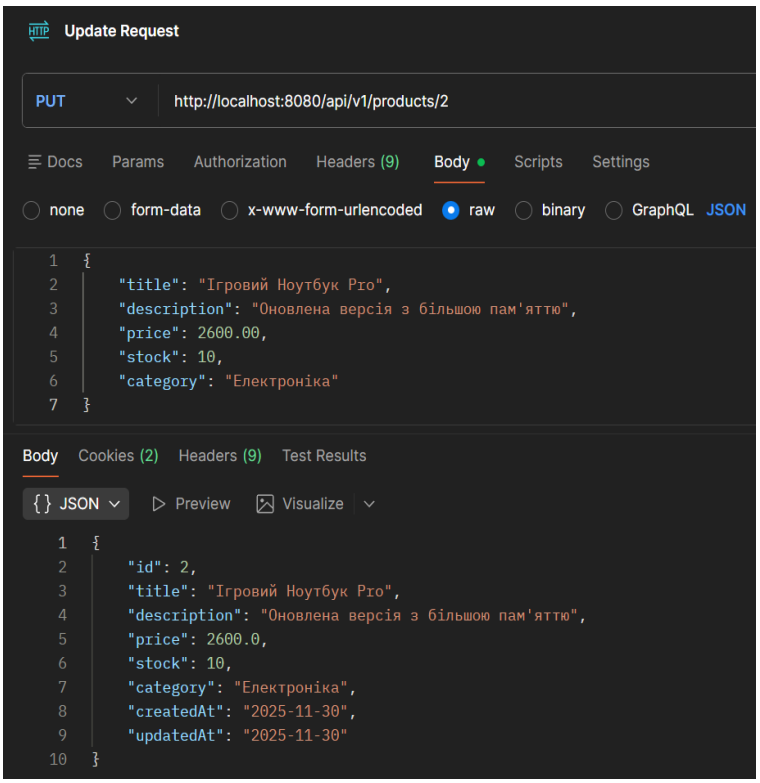

Рисунок 4.23 – Оновлення інформації про товар у каталозі

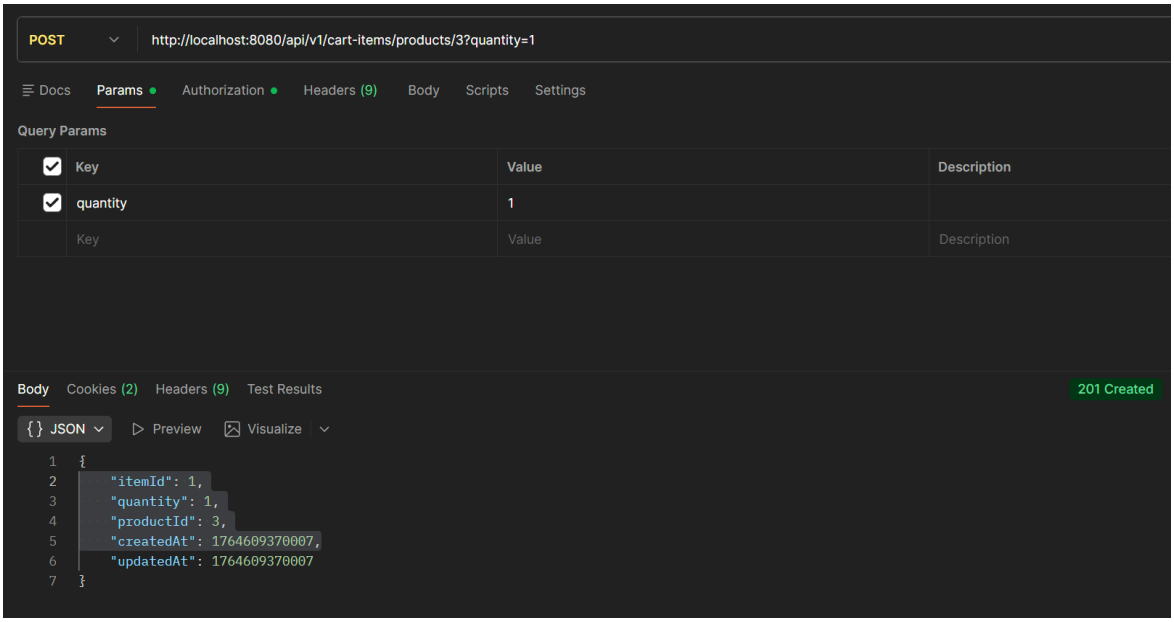

Рисунок 4.24 – Додавання товару до кошика

Висновки до розділу

В цьому розділі було реалізовано та описано мікросервіси з використанням таких технологій як Spring Framework та MySQL. Продемонстровано ефективність системи для використання комерційних цілях.

РОЗДІЛ 5. РОЗРОБЛЕННЯ СТАРТАП-ПРОЄКТУ

5.1 Опис ідеї проєкту

Головним планом є розроблення стартап-проєкту, який планується створити, а також вивести на ринок високотехнологічної платформи для задач електронної комерції, яка буде базується на передових принципах мікросервісної архітектури та реалізована з використанням фреймворком Spring Framework, що дасть можливість вирішити найважливіші проблеми масштабованості та гнучкості, властиві традиційним монолітним системам.

Пропоноване рішення позиціонується як надійний "headless" backend-фундамент, який надасть розробникам frontend повну свободу у виборі технологій для фронтенду завдяки стандартизованому REST API, що забезпечується інтелектуальним шлюзом API Gateway на основі Spring Cloud Gateway із динамічною маршрутизацією запитів через HashiCorp Consul.

Технічне ядро платформи буде складаєтися із п’ятих автономних мікросервісів, включаючи сервіси управління користувачами, товарами та замовленнями, кожен з яких функціонує за патерном «Database per Service» з власною ізольованою базою даних MySQL, що гарантує відсутність єдиної точки відмови та можливість незалежного горизонтального масштабування компонентів під час пікових навантажень.

Важливої конкурентною перевагою та інноваційною складовою ідеї стане реалізація системи безпеки корпоративного рівня, яка використовує асиметричне шифрування RSA для підпису JWT-токенів та механізм динамічної ротації ключів через in-memory сховище Redis, що забезпечує безпрецедентний рівень захисту даних без шкоди для продуктивності системи. Таким чином, проєкт надасть бізнесу не просто програмний продукт, а комплексну інфраструктурну платформу, яка значно знижує технічні ризики та часові витрати на розробку власних рішень, це дасть можливість зосередитися на розвитку клієнтського досвіду та бізнес-логіки.

5.2 Розроблення ринкової стратегії

Метою стартап-проєкту є створення комерційної платформи електронної комерції, яка дозволяє малому та середньому бізнесу швидко запускати Інтернет-магазини без необхідності розроблення власної складної серверної інфраструктури.

Стратегія просування стартапу базується на обслуговуванні сегменту B2B. Пріоритетним напрямком є співпраця з малим та середнім бізнесом у сфері торгівлі, який намагається відійти від архаїчного монолітного ПЗ. Паралельно розвиватиметься партнерська мережа з вебстудіями, для яких запропоноване рішення стане ефективним засобом оптимізації та прискорення development-процесів.

Ціннісна пропозиція базується на наданні готового до використання, перевіреного та безпечного архітектурного рішення, яке вже включає в себе реалізований MVP з функціями реєстрації та рольової моделі користувачів, управління каталогом товарів та повним циклом обробки замовлень, що дозволяє клієнтам суттєво скоротити показник Time-to-Market при запуску нових Інтернет-магазинів.

Модель монетизації проєкту передбачає впровадження системи підписки (SaaS), яка буде диференціюватися залежно від обсягу споживаних ресурсів, таких як кількість API-запитів, розмір товарного каталогу та рівень SLA, що робить платформу доступною як для стартапів на ранніх етапах, так і для стабільного бізнесу з високим трафіком.

Конкурентна стратегія будується на технологічній диференціації, де використання сучасного стеку Java 17, Spring Cloud та механізмів міжсервісної взаємодії через OpenFeign виступає гарантом надійності та довговічності рішення, на відміну від багатьох конкуруючих платформ, що мають закриту архітектуру або базуються на менш продуктивних технологіях.

Цільова аудиторія стартапу:

— малі та середні підприємства у сфері електронної комерції;

— стартапи, що запускають онлайн-продажі;

— вебстудії та digital-агентства;

— команди frontend-розробників;

— компанії, що потребують масштабованої e-commerce інфраструктури.

Основні конкуренти на ринку:

— Shopify (SaaS рішення) – конкурент із обмеженням по закритій архітектурі та обмеженій кастомізації;

— Magento (моноліт) – висока складність та потреба в DevOps;

— WooCommerce (плагін) – низька масштабованість;

— Custom backend (індивідуальна розробка) – висока вартість і тривалі терміни.

Таблиця 5.1 – Порівняльний аналіз із конкурентними варіантами

Критерій	**Запропонована платформа**	**Shopify**	**Magento**
Архітектура	Мікросервісна	Монолітна SaaS	Моноліт
Масштабованість	Висока	Обмежена	Обмежена
Гнучкість API	Повна	Часткова	Обмежена
Безпека	JWT + RSA + Redis	Закрита	Залежить від конфігурації
Вартість входу	Низька	Середня	Висока

Тарифні плани підписки на стартап-розробку. Для стартапу обрано SaaS-модель підписки із наступними орієнтовними планами:

— Basic (49 €/міс) із обмеженням до 50 тисяч API-запитів;

— Pro (99 €/міс) із обмеженням до 200 тисяч API-запитів;

— Business (199 €/міс) із необмеженими запитами, SLA (Service Level Agreement).

Фінансова модель стартап-проєкту. Економічна доцільність реалізації стартап-проєкту є одним із ключових чинників успішного впровадження розробленого програмного продукту на ринок. Незважаючи на технічну завершеність і функціональну повноту запропонованої платформи електронної комерції, її практичне застосування можливе лише за умови фінансової життєздатності та конкурентоспроможності бізнес-моделі.

У зв’язку з цим у даному підрозділі розглядається фінансова модель стартап-проєкту, яка базується на принципах SaaS-монетизації та орієнтована на малий і

середній бізнес. Основна мета фінансового аналізу полягає у визначенні структури витрат, потенційних джерел доходу, а також розрахунку точки беззбитковості проєкту на початковому етапі його функціонування.

Фінансова модель стартап-проєкту формується з урахуванням особливостей розробленої мікросервісної архітектури, яка передбачає використання хмарної інфраструктури, сервісів кешування, систем моніторингу та постійної технічної підтримки. Основні витрати проєкту мають регулярний характер і включають інфраструктурні, операційні та маркетингові складові.

До інфраструктурних витрат відносяться витрати на хмарні сервери, системи зберігання даних та резервне копіювання. Операційні витрати пов’язані з підтримкою та адмініструванням платформи, тоді як маркетингові витрати спрямовані на залучення та утримання клієнтів на конкурентному ринку електронної комерції.

Таблиця 5.2 – Основні щомісячні витрати

Стаття витрат	**Сума, €/міс**
Серверна інфраструктура (Cloud)	180
Redis + Backup	60
DevOps / підтримка	300
Маркетинг	250
Адміністративні витрати	100
Разом	**890 €**

Аналіз структури витрат свідчить, що найбільшу частку у фінансовій моделі стартап-проєкту займають витрати на технічну підтримку та маркетингову діяльність. Такий розподіл є типовим для SaaS-проєктів на початковій стадії розвитку та зумовлений необхідністю забезпечення стабільної роботи сервісу й активного просування продукту на ринку.

Разом з тим використання мікросервісної архітектури та хмарних технологій дозволяє оптимізувати інфраструктурні витрати шляхом масштабування ресурсів відповідно до фактичного навантаження, що позитивно впливає на фінансову стійкість проєкту.

Розрахунок точки беззбитковості. Для оцінки економічної ефективності стартап-проєкту доцільно визначити точку беззбитковості, яка відображає мінімальну кількість клієнтів, необхідну для покриття щомісячних витрат. Даний показник дозволяє оцінити реалістичність бізнес-моделі та перспективи її масштабування в коротко- та середньостроковій перспективі.

Розрахунок точки беззбитковості здійснюється на основі співвідношення загальних щомісячних витрат та середнього доходу, отриманого від одного клієнта відповідно до обраної моделі підписки:

Середній дохід з клієнта ≈ 99 €/міс

Щомісячні витрати ≈ 890 €

Точка беззбитковості = 890/99 ≈ 9 клієнтів

Отримане значення точки беззбитковості свідчить про відносно низький поріг входу на ринок, що є суттєвою перевагою запропонованого стартап-проєкту. Досягнення самоокупності при залученні обмеженої кількості клієнтів робить проєкт привабливим з точки зору подальших інвестицій та масштабування.

Крім того, зростання кількості клієнтів понад точку беззбитковості забезпечує стабільний фінансовий результат та створює передумови для розширення функціоналу платформи, підвищення якості сервісу та виходу на нові ринкові сегменти.

Аналіз ризиків. Незважаючи на позитивні фінансові показники, успішна реалізація стартап-проєкту залежить не лише від економічної моделі, але й від здатності своєчасно ідентифікувати потенційні ризики та визначити перспективи подальшого розвитку платформи. На наш погляд представлений стартап-проєкт передбачає наявність низки традиційних ризиків, серед яких:

— технічні (пов’язані із перевантаженням сервісів, мінімізуються за рахунок масштабування);

— ринкові (за рахунок високої конкуренції, мінімізуються за рахунок фокусу на headless-архітектурі);

— фінансові (за рахунок недостатнього попиту, мінімізуються через гнучку тарифну модель);

— безпекові (пов’язані із атаками, мінімізуються через JWT, RSA, Redis тощо).

Перспективи розвитку проєкту. Можливими напрямами розвитку стартап-проєкту є:

— інтеграція платіжних систем;

— впровадження GraphQL;

— мобільні SDK;

— AI-рекомендації товарів;

— Kubernetes-орієнтоване розгортання.

Перспективи розвитку стартап-проєкту безпосередньо пов’язані з архітектурними особливостями розробленої мікросервісної платформи електронної комерції, яка забезпечує гнучкість, масштабованість і можливість поетапного розширення функціональності без суттєвих змін базової інфраструктури. Завдяки використанню мікросервісного підходу кожен новий напрям розвитку може бути реалізований у вигляді окремого сервісу або модуля, що знижує ризики та витрати на подальше вдосконалення системи.

Технологічні перспективи розвитку. Одним з ключових напрямів подальшого розвитку проєкту є розширення функціональності платформи шляхом інтеграції додаткових сервісів. Зокрема, перспективним є впровадження сервісів онлайн-оплати з підтримкою популярних платіжних систем, що дозволить використовувати платформу як повноцінне рішення для електронної комерції без залучення сторонніх backend-рішень.

Наступним етапом може стати використання контейнеризації та оркестрації сервісів із застосуванням Docker та Kubernetes. Це дозволить автоматизувати процеси розгортання, масштабування та оновлення системи, а також підвищити її відмовостійкість у виробничому середовищі.

Перспективним є також впровадження GraphQL-інтерфейсу поряд із REST API, що забезпечить клієнтським застосункам більш гнучкий доступ до даних та зменшить обсяг мережевого трафіку, особливо для мобільних клієнтів.

Функціональні та бізнес-перспективи. З точки зору бізнес-функціоналу доцільним є розвиток платформи у напрямі персоналізації користувацького

досвіду. Це може бути реалізовано шляхом впровадження сервісів рекомендацій товарів на основі аналізу поведінки користувачів, історії покупок та статистичних даних.

Окремим напрямом розвитку є підтримка мульти-тенантної архітектури, що дозволить обслуговувати декілька незалежних магазинів у межах однієї платформи. Це суттєво підвищить привабливість стартап-проєкту для B2B-сегменту та дозволить масштабувати бізнес без пропорційного зростання витрат.

Також перспективним є створення SDK та готових клієнтських бібліотек для популярних frontend-фреймворків, що спростить інтеграцію платформи у сторонні проєкти та зменшить бар'єр входу для нових клієнтів.

Перспективи комерційного розвитку. У довгостроковій перспективі стартап-проєкт може бути розширений шляхом виходу на міжнародні ринки, зокрема за рахунок локалізації платформи та адаптації до вимог різних платіжних і податкових систем. Додатковими джерелами доходу можуть стати корпоративні тарифні плани, технічна підтримка преміум-рівня та надання консультаційних послуг із впровадження платформи.

Таким чином, запропонований стартап-проєкт має значний потенціал подальшого розвитку як з технологічної, так і з комерційної точки зору, що підтверджує доцільність його реалізації.

5.3 Розроблення маркетингової програми

Маркетингова програма стартап-проєкту планується спрямувати на формування експертного іміджу та побудову довіри серед технічної аудиторії, зокрема технічних директорів, а також провідних розробників, які є основними особами, що приймають рішення про вибір технологічної платформи для бізнесу.

Основними завданнями маркетингової програми нашого стартап-проєкту є:

— формування чіткої позиції продукту на ринку;

— донесення ціннісної пропозиції до цільової аудиторії;

— залучення перших клієнтів та партнерів;

— підтримка довгострокових відносин із користувачами платформи.

Цільова аудиторія. Основні сегменти цільової аудиторії – власники малого та середнього бізнесу в e-commerce, технічні директори (CTO), команди frontend-розробників, вебстудії та digital-агентства, а також стартапи, що запускають онлайн-продажі.

В якості *основних каналів комунікації* вважаємо за потрібне обрати професійні соціальні мережі (LinkedIn), технічні блоги та платформи для розробників, спеціалізовані конференції та вебінари, партнерські програми з вебстудіями, а також класичний email-маркетинг для B2B-клієнтів.

Для реалізації маркетингової програми пропонуємо наступний *комплекс маркетинг-міксу:*

— продукт (product) – SaaS-платформа електронної комерції, що надає доступ до готової мікросервісної backend-інфраструктури, продукт, що вирізняється високою масштабованістю, безпекою та можливістю гнучкої інтеграції з клієнтськими застосунками;

— ціна (price) – цінова політика базується на моделі щомісячної підписки з декількома тарифними планами, що дозволяє охопити різні сегменти клієнтів та забезпечити прогнозований дохід;

— місце (place) – поширення продукту здійснюється через офіційний вебсайт платформи, API-документацію та партнерські канали (вебстудії, інтегратори);

— просування (promotion) – основний акцент робиться на контент-маркетингу, публікаціях технічних матеріалів, участі у професійних заходах та демонстрації практичних кейсів використання платформи.

Таблиця 5.3 – Орієнтовний план маркетингових заходів

Захід	**Канал**	**Мета**	**Періодичність**
Публікація технічних статей	Блог, Medium	Формування експертності	2 рази на місяць
LinkedIn-контент	LinkedIn	Залучення B2B-клієнтів	Щотижня
Вебінари / демо	Онлайн	Демонстрація продукту	1 раз на місяць
Партнерства	Вебстудії	Масштабування продажів	Постійно
Email-розсилки	Email	Утримання клієнтів	1 раз на місяць

Головним інструментом просування все ж стане контент-маркетинг, в рамках якого планується поширення декілька публікацій глибоких технічних статей та кейс-стаді, це якраз детально розкриває переваги реалізованих архітектурних рішень, такі наприклад як відмовостійка валідація токенів за допомогою спільної бібліотеки та Redis, або можна навести переваги динамічної конфігурації сервісів через Config Server. Важливим аспектом залучення клієнтів може стати розвиток партнерської екосистеми, наприклад digital-агентствам та інтеграторам будуть запропоновані спеціальні умови співпраці, навчання та технічна підтримка для впровадження платформи у їхніх проєктах, що дасть забезпечення стабільний потік лідів через рекомендації.

Окрім цього, для підвищення впізнаваності бренду буде використано таргетовану рекламу в професійних мережах, таких як LinkedIn, з акцентом на вирішення конкретних проблем електронної комерції, таких як масштабування під час розпродажів та безпека транзакцій, а також активна участь у профільних IT-конференціях для демонстрації можливостей API та залучення розробників до тестування платформи.

Таблиця 5.4 – Орієнтовний бюджет маркетингової програми

Стаття витрат	**Сума, €/міс**
Контент-маркетинг	120
Реклама в LinkedIn	200
Проведення вебінарів	80
Email-маркетинг	50
Разом	**450**

Оцінка ефективності маркетингової програми. Для оцінки ефективності маркетингової програми доцільно використовувати такі показники, як кількість лідів, вартість залучення клієнта, конверсію з ліда в клієнта, середній дохід з клієнта та рівень утримання клієнтів.

Регулярний аналіз зазначених показників дозволить коригувати маркетингову стратегію та підвищувати ефективність використання ресурсів.

Висновки до розділу

У фінальному розділі магістерської кваліфікаційної роботи було розроблено та обґрунтовано концепцію стартап-проєкту, що базується на результатах створення мікросервісної архітектури платформи електронної комерції. Запропонований стартап орієнтований на створення універсального backend-рішення типу headless commerce, яке відповідає сучасним вимогам ринку та потребам малого й середнього бізнесу.

У межах розділу визначено цільову аудиторію проєкту, сформульовано ціннісну пропозицію та проведено аналіз конкурентного середовища. Порівняльний аналіз показав, що запропонована платформа має суттєві конкурентні переваги порівняно з наявними рішеннями завдяки використанню мікросервісної архітектури, відкритого REST API, високої масштабованості та гнучкості інтеграції з клієнтськими застосунками.

Розглянута фінансова модель стартап-проєкту підтверджує економічну доцільність його реалізації. Розрахунок точки беззбитковості засвідчив відносно низький поріг входу на ринок і можливість досягнення самоокупності при залученні обмеженої кількості клієнтів, що є характерним для SaaS-продуктів на ранніх етапах розвитку.

У стартап-розділі також розроблено маркетингову програму, спрямовану на точкове залучення цільової аудиторії, формування впізнаваності продукту та забезпечення стабільного зростання кількості користувачів платформи. Запропоновані маркетингові інструменти відповідають специфіці B2B-ринку та орієнтовані на довгострокові партнерські відносини.

Проаналізовані перспективи розвитку стартап-проєкту свідчать про наявність значного потенціалу для подальшого масштабування, розширення функціональності та виходу на нові ринкові сегменти. Мікросервісна архітектура створює передумови для впровадження додаткових сервісів, інтеграції з платіжними системами, використання сучасних інструментів оркестрації та впровадження нових бізнес-моделей.

Отже, фінальний розділ логічно доповнює технічну частину магістерської роботи, демонструє практичну значущість отриманих результатів та підтверджує можливість їх застосування у реальних умовах ринку електронної комерції. Запропонований стартап-проєкт може бути розглянутий як потенційно конкурентоспроможний комерційний продукт і є переконливим прикладом інтеграції технічних, економічних та маркетингових аспектів у межах магістерського дослідження.

ВИСНОВКИ

У магістерській кваліфікаційній роботі розв’язано актуальне науково-практичне завдання, що полягає у розробленні та дослідженні мікросервісної архітектури платформи електронної комерції з використанням сучасних технологій екосистеми Spring Framework та реляційної системи управління базами даних MySQL.

У процесі виконання роботи було проаналізовано сучасні підходи до побудови систем електронної комерції та обґрунтовано доцільність застосування мікросервісної архітектури для високонавантажених розподілених систем. Показано, що мікросервісний підхід забезпечує підвищення масштабованості, гнучкості та відмовостійкості порівняно з традиційними монолітними рішеннями, що є критично важливим для e-commerce-платформ.

Реалізацію здійснено з використання сучасного технологічного стека, основу якого складають екосистема Spring Framework та система управління базами даних MySQL. Архітектура складається з п’яти основних мікросервісів: user_service, product_service, order_service, configuration-server та api-gateway, кожен з яких функціонує з окремою базою даних MySQL відповідно до патерну «Database per Service». Такий підхід забезпечує високу стійкість системи до відмов, підвищує автономність компонентів та значно спрощує масштабування сервісів.

У роботі реалізовано повноцінну програмну систему з використанням Spring Boot, Spring Cloud, Spring Security, Consul, Redis та MySQL**,** що підтверджує практичну реалізовність запропонованих архітектурних рішень. Забезпечено безпечну автентифікацію користувачів на основі JWT-токенів, маршрутизацію запитів через API Gateway, кешування даних та механізми service discovery.

У межах дослідження розглянуто математичні моделі, що описують процеси обробки запитів і забезпечення узгодженості даних у розподілених системах, зокрема модель черг M/M/1, принципи eventual consistency та методи оптимізації доступу до даних шляхом кешування. Застосування зазначених моделей дозволило

обґрунтувати ефективність використаних архітектурних рішень та механізмів оптимізації продуктивності.

Практичні результати роботи свідчать, що використання кешування на основі Redis та асинхронної міжсервісної взаємодії сприяє зменшенню навантаження на основну базу даних і покращенню показників швидкодії системи, що є важливим для роботи платформи в умовах пікових навантажень.

Додатково у роботі розроблено концепцію стартап-проєкту на основі створеної платформи електронної комерції, визначено її цільову аудиторію, конкурентні переваги, модель монетизації та фінансові показники. Проведений аналіз демонструє економічну доцільність комерціалізації розробленого програмного продукту та його перспективність для використання у реальних бізнес-сценаріях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. HashiCorp Certified: Consul Associate (w Hands-On Labs) – Режим доступу: https://www.udemy.com/course/hashicorp-consul/ (дата звернення: 21.05.2025).
2. HashiCorp Consul documentation – Режим доступу: https://developer.hashicorp.com/consul/docs (дата звернення: 21.05.2025).
3. MySQL documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://dev.mysql.com/doc/ (дата звернення: 21.05.2025).
4. Postman documentation [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://learning.postman.com/docs/introduction/overview/ (дата звернення: 21.05.2025).
5. Redis documentation – Режим доступу: https://redis.io/docs/latest/ (дата звернення: 21.05.2025).
6. Spring Cloud Consul [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://spring.io/projects/spring-cloud-consul (дата звернення: 21.05.2025).
7. Spring Cloud Gateway [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://spring.io/projects/spring-cloud-gateway#overview (дата звернення: 21.05.2025).
8. Spring security OAuth 2.0 Resource Server JWT – Режим доступу: https://docs.spring.io/spring-security/reference/servlet/oauth2/resource-server/jwt.html (дата звернення: 21.05.2025).
9. Udemy: Java Spring Boot Microservices eCommerce Project Masterclass – Режим доступу: https://www.udemy.com/course/java-spring-boot-microservices-with-spring-cloud-k8s-docker/?srsltid=AfmBOooAXtEXEiF-fBQ7eWuGWc9jvi3UVxRzPih28ciBjw9eYSd-bn-Z (дата звернення: 25.05.2025).
10. Udemy: Spring Boot Microservices and Spring Cloud. Build & Deploy. [Електронний ресурс] – Режим доступу:

https://www.udemy.com/course/microservices-clean-architecture-ddd-saga-outbox-kafka-kubernetes/ (дата звернення: 21.05.2025).
11. Кернел Дж. Мікросервіси спринга в дії. / Кернел Дж. – 2021 – 520 с.
12. Косміна Ю., Хароп Р. Про Спринг 6: Поглиблений посібник з фреймфорку Спринг – Косміна Ю., Хароп Р. – 2023 – 890 с.
13. Мітра Р., Надареїшвілі І. Мікросервіси – запуск і робота. / Мітра Р., Надареїшвілі І. – 2021 – 280 с.
14. Ньюман С. Від Моноліту до мікросервісів. / Ньюман С. – 2019 – 150 с.
15. Ньюман С. Створення мікросервісів: проєктування деталізованих систем / 2-е видання. / Ньюман С. – 2021 – 614 с.
16. Річардсон С. Мікросервісні патерни з прикладами в Java. / Річардсон С. – 2018 – 520 с.
17. Сірівардена П. Безпека Мікросервісів в дії. / Сірівардена П – 2021 – 384 с.
18. Спілка Л. Спринг безпека в дії / Спілка Л. – 2020 – 584 с.
19. Форд Н., Річардс М. Архітектура програмного забезпечення: складні частини / Форд Н., Річардс М. – 2021 – 470 с.
20. Фрімен Е., Патерни проектування. — Київ: Діалектика, 2020. — 694 с.

ДОДАТКИ

Додаток А. Лістинг коду розроблення контролеру AuthController

```
package com.example.user.api;
import com.example.user.application.service.UserLoginServiceImpl;
import com.example.user.application.service.contracts.LoginCredentialGenerator;
import com.example.user.application.service.contracts.UserRegistrationService;
import com.example.user.application.dto.AuthRecord;
import com.example.user.application.dto.LoginRequest;
import com.example.user.application.dto.RegistrationRequest;
import com.example.user.application.dto.UserResponse;
import jakarta.validation.Valid;
import lombok.AllArgsConstructor;
import org.springframework.http.HttpHeaders;
import org.springframework.http.HttpStatus;
import org.springframework.http.ResponseEntity;
import org.springframework.web.bind.annotation.PostMapping;
import org.springframework.web.bind.annotation.RequestBody;
import org.springframework.web.bind.annotation.RequestMapping;
import org.springframework.web.bind.annotation.RestController;

@RestController
@AllArgsConstructor
@RequestMapping("${app.base-url}")
public class AuthController {

  private final LoginCredentialGenerator authenticateService;
  private final UserLoginServiceImpl userLoginService;
  private final UserRegistrationService userRegistrationService;

  @PostMapping("/register")
  public ResponseEntity<UserResponse> registerUser(@RequestBody RegistrationRequest request) {
    UserResponse response = userRegistrationService.register(request);
    return ResponseEntity.status(HttpStatus.CREATED).body(response);
  }

  @PostMapping("/login")
  public ResponseEntity<AuthRecord> loginUser(@RequestBody @Valid LoginRequest request) {
    AuthRecord authRecord = userLoginService.authenticate(request);
    HttpHeaders headers = authenticateService.grantAccessAndRefreshTokenCookies(authRecord);
    return ResponseEntity.status(HttpStatus.OK).headers(headers).body(authRecord);
  }
}
```

Додаток Б. Лістинг коду розроблення контролеру UserController

```
package com.example.user.api;
import com.example.user.application.service.contracts.UserAccountManagementService;
import com.example.user.application.dto.UserRequest;
import com.example.user.application.dto.UserResponse;
import jakarta.validation.Valid;
import lombok.AllArgsConstructor;
import org.springframework.http.HttpStatus;
import org.springframework.http.ResponseEntity;
import org.springframework.web.bind.annotation.*;
@RestController
@RequestMapping("${app.base-url}")
@AllArgsConstructor
public class UserController {
  private final UserAccountManagementService accountManagementService;
  @GetMapping
  public ResponseEntity<String> test() {
    return ResponseEntity.ok("Yes I'm Up - User Service");
  }

  @GetMapping("/{id}")
  public ResponseEntity<UserResponse> findUserById(@PathVariable Long id) {
    UserResponse response = accountManagementService.findUserById(id);
    return ResponseEntity.status(HttpStatus.FOUND).body(response);
  }

  @PutMapping("/{id}")
  public ResponseEntity<UserResponse> updateUser(@PathVariable Long id, @RequestBody @Valid
UserRequest request) {
    UserResponse response = accountManagementService.updateUser(id, request);
    return ResponseEntity.status(HttpStatus.OK).body(response);
  }

  @DeleteMapping("/{id}")
  public ResponseEntity<String> deleteUser(@PathVariable Long id) {
    accountManagementService.deleteUser(id);
    return ResponseEntity.ok("User deleted successfully");
  }
}
```